

સૂરતુલ ફાતિહા

ركوعها ١ | (١) سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ (٥) | اٰيَاتُهَا ٧

(મક્કી) હૈ, ઇસમેં ૭ આયતેં ઔર ૧ રૂકૂઅ હૈ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِيْمِ ۝٢ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٣

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝٤

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝٥ صِرَاطَ

الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ

الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝٧

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્‌મા નિર્રહીમ ○

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ

સબ ખૂબિયાં અલ્લાહકો જો માલિક સારે

આ-લમીન ○ અર્રહ્‌માનિર રહીમ ○

જહાનવાલોં કા બહુત મેહરબાન રહમતવાલા

માલિકિ યવ્‌મિદ દીન ○

રોઝે જઝાકા માલિક

ઇય્યાકા નઅ્-બુદુ વ ઇય્યાકા

હમ તુઝહીકો પૂજેં ઔર તુઝહીસે

નસ્તઈન ○ ઇહદિનસ્ સિરાતલ મુસ્તકીમ ○

મદદ ચાહેં હમકો સીધા રાસતા ચલા

સિરાતલ લઝીના અન્અમ્તા અલય્‌હિમ ○ ગય્‌રિલ મગ્‌દૂબિ

રાસતા ઉનકા જિનપર તૂને એહસાન કિયા ન ઉનકા જિનપર ગઝબ હુવા

અ-લય્‌હિમ વલદ્ દાલ્લીન ○

ઔર ન બેહકે હુવોંકા.

સૂરતુલ બ-ક઼-રહ

ركوعها ٤٠ | (٢) سورة البقرة مدنية (٨٧) | اياتها ٢٨٦

(મક્કી) હૈ, ઇસમેં ૨૮૬ આયતેં ઔર ૪૦ રૂકૂઅ હૈં.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્મા નિર્રહીમ ○
અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો નિહાયત મેહરબાન રહમવાલા

الٓمّٓ ۝١ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٢ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝٣ وَالَّذِيْنَ

يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝٤

અલિફ઼-લામ-મીમ ○ ઝ઼ાલિકલ
વો બુલન્દ રુતબા કિતાબ (કુરઆન) કોઈ

કિતાબુ લા રય્બા ○ ફીહ ○
શક કી જગહ નહીં,

હુદલ લિલ મુત્તક઼ીન ○
ઇસમેં હિદાયત હૈ ડરવાલોંકો

અલ્લઝીના યુઅ-મિનૂના બિલ
વો જો બે દેખે ઈમાન લાએ

ગ઼ય્બિ વ યુક઼ીમૂનસ઼ સ઼લાતા વ મિમ્મા રઝક઼-નાહુમ
ઔર નમાઝ કાઇમ રખખે ઔર હમારી દી હુઈ રોઝીમેંસે હમારી

યુન્ફિક઼ૂન ○ વલ્લઝ઼ીના યુઅ-મિનૂના બિમૉ ઉન્ઝિલા ઇલય્કા
રાહમેં ઉઠાએ ઔર વો કે ઈમાન લાએ ઉસપર જો અય મહબૂબ તુમ્હારી તરફ઼ ઉતરા

વમૉ ઉન્ઝિલા મિન ક઼બ્લિક ○ વ બિલ
ઔર જો તુમસે પેહલે ઉતરા ઔર

આખ઼િ-રતિ હુમ યૂક઼િનૂન ○
આખિરત પર યકીન રખખે

أُولَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ
تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ
سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰٓ أَبْصَٰرِهِمْ غِشَٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَ
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَٰدِعُونَ اللَّهَ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝
فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوٓا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝
أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَآ ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوٓا أَنُؤْمِنُ
كَمَآ ءَامَنَ السُّفَهَآءُ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلَٰكِن

لَا يَعْلَمُونَ منزل

ઉલાઇકા અલા હુદમ મિર રબ્બિહિમ ق
વોહી લોગ અપને રબકી તરફ સે હિદાયત પર હૈં
વ ઉલાઇકા હુમુલ મુફલિહૂન ○ ઇન્નલ
ઔર વોહી મુરાદ કો પહુંચનેવાલે બેશક
લઝીના ક-ફરૂ સવાઉન અલયહિમ
વો જિનકી કિસ્મતમેં કુફ્ર હૈ ઉન્હેં બરાબર હૈ
અ-અન્ઝર-તહુમ અમ લમ તુન્ઝિરહુમ
ચાહે તુમ ઉન્હેં ડરાઓ યા ન ડરાઓ વો
લા યુઅ-મિનૂન ○ ખ-ત-મલ્લાહુ અલા
ઈમાન લાનેકે નહીં અલ્લાહને ઉનકે
કુલૂબિહિમ વ અલા સમ્ઇહિમ ط વ અલા
દિલોં પર ઔર કાનોં પર
અબ્સારિહિમ ગિશા-વતુંવ્ ز વ લહુમ અઝાબુન અઝીમ ○ વ મિનન્નાસિ
મુહર કરદી ઔર ઉનકી આંખોં પર ઘટાટોપ હૈ ઔર ઉનકે લિએ બળા અઝાબ ઔર કુછ
મંય્ યકૂલુ આમન્ના બિલ્લાહિ વ બિલ યવ્મિલ આખિરિ વમા હુમ
લોગ કેહતે હૈં કે હમ અલ્લાહ ઔર પિછલે દિન પર ઈમાન લાએ ઔર વો
બિ-મુઅ-મિનીન ○ યુખાદિઊનલ્લાહા વલ્લઝીના આ-મનૂ ج વમા
ઈમાનવાલે નહીં ફરેબ દિયા ચાહતે હૈં અલ્લાહ ઔર ઈમાનવાલોં કો ઔર
યખ્દઊના ઇલ્લા અન્ફુ-સહુમ વમા યશઊરૂન ○ ફી કુલૂબિહિમ મ-રદુન ل
હકીકત મેં ફરેબ નહીં દેતે મગર અપની જાનોંકો ઔર ઉન્હેં શઊર નહીં ઉનકે દિલોંમેં બીમારી હૈ
ફ-ઝા-દહુમુલ્લાહુ મ-રદા ط વ લહુમ અઝાબુન અલીમુમ ○ બિમા કાનૂ
તો અલ્લાહને ઉનકી બીમારી ઔર બળ્હાઇ ઔર ઉનકે લિએ દર્દનાક અઝાબ હૈ બદલા
યક્ઝિબૂન ○ વ ઇઝા કીલા લહુમ લા તુફસિદૂ ફિલ અરદિ ط કાલૂ ઇન્નમા
ઉનકે ઝૂટ કા ઔર જો ઉનસે કહા જાએ ઝમીનમેં ફસાદ ન કરો તો કેહતે હૈં
નહનુ મુસ્લિહૂન ○ અલા ઇન્નહુમ હુમુલ મુફસિદૂના વ લાકિલ્લા યશઊરૂન ○
હમ તો સંવારનેવાલે હૈં સુનતા હૈ વોહી ફસાદી હૈં મગર ઉન્હેં શઊર નહીં
વ ઇઝા કીલા લહુમ આમિનૂ કમા આ-મનન નાસુ કાલૂ અ-નુઅ-મિનુ
ઔર જબ ઉનસે કહા જાએ ઈમાન લાઓ જૈસે ઔર ઈમાન લાએ હૈં તો કહેં ક્યા હમ
કમા આ-મનસ સુ-ફહાઉ ط અલા ઇન્નહુમ હુમુસ સુ-ફહાઉ વ લાકિલ
અહમકોં કી તરહ ઈમાન લે આએં સુનતા હૈ વોહી અહમક હૈં મગર

لَا يَعْلَمُونَ ۝١٣ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۚ وَإِذَا
خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ۝١٤ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ۝١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ
فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝١٦
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَا يُبْصِرُونَ ۝١٧ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝١٨
أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۚ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝١٩ يَكَادُ الْبَرْقُ
يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا
أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ

وَأَبْصَارِهِمْ منزل ١

લા યઅ્-લમૂન ○ વ ઇઝ઼ા લકુલ લઝ઼ીના
જાનતે નહીં. ઔર જબ ઈમાનં વાલોંસે મિલેં
આ-મનૂ કાલૂ આમન્ના ۚ વ ઇઝ઼ા ખ઼-લવ્
તો કહેં હમ ઈમાન લાએ ઔર જબ
ઇલા શયાતીનિહિમ ۶ કાલૂ ઇન્ના
અપને શૈતાનોં કે પાસ અકેલે હોં તો કહેં હમ
મ-અ઼કુમ ۶ ઇન્નમા નહ્‌નુ મુસ્તહ્‌ઝિઊન ○
તુમ્હારે સાથ હૈં, હમ તો યૂંહી હંસી કરતે હૈં.
અલ્લાહુ યસ્તહ્‌ઝિઉ બિહિમ વ
અલ્લાહ ઉનસે ઈસ્તેહઝ઼ા ફરમાતા હૈ (જૈસા ઉસકી શાનકે લાયક હૈ)
યમુદ્દુહુમ ફી તુગ઼યાનિહિમ યઅ્-મહૂન ○
ઔર ઉન્હેં ઢીલ દેતા હૈ કે અપની સરકશી મેં ભટકતે રહેં.
ઉલાઇકલ લઝ઼ીનશ્‌ત-રવુદ દ઼લા-લતા બિલ હુદા ص ફમા રબિહ઼ત
યે વો લોગ હૈં જિન્હોંને હિદાયત કે બદલે ગુમરાહી ખરીદી તો
તિજા-રતુહુમ વમા કાનૂ મુહ઼તદીન ○ મ-સ઼લુહુમ ક-મ-સ઼લિલ
ઉનકા સૌદા કુછ નફા' ન લાયા ઔર વો સૌદે કી રાહ જાનતે હી ન થે. ઉનકી કહાવત ઉસકી તરહ હૈ
લઝિસ-તવ્-કદા નારા ج ફ-લમ્મા અદ઼ાઅત મા હ઼વ્-લહૂ ઝ઼-હબલ્લાહુ
જિસને આગ રૌશન કી તો જબ ઉસસે આસપાસ સબ જગમગા ઉઠા અલ્લાહ
બિ-નૂરિહિમ વ ત-ર-કહુમ ફી ઝ઼ુલુમાતિલ લા યુબ્સિ઼રૂન ○ સ઼ુમ્મુમ બુક્મુન
ઉનકા નૂર લે ગયા ઔર ઉન્હેં અન્ધેરિયોં મેં છોળ દિયા કે કુછ નહીં સૂઝતા. બેહરે ગૂંગે
ઉ઼મ્યુન ફ-હુમ લા યરજિઊ઼ન ○ અવ્ ક-સ઼ય્યિબિમ મિનસ સમાઇ ફીહિ
અન્ધે તો વો ફિર આને વાલે નહીં. યા જૈસે આસમાન સે ઉતરતા પાની કે ઉસમેં
ઝ઼ુલુમાતુંવ્ વ રઅ્-દુંવ્ વ બર્ક઼ ج યજઅ઼લૂના અસ઼ાબિ-અ઼હુમ ફી આઝ઼ાનિહિમ
અન્ધેરિયાં હૈં ઔર ગરજ ઔર ચમક, અપને કાનોંમેં ઉંગલિયાં ઠૂંસ રહે હૈં
મિનસ઼ સ઼વાઇકિ઼ હ઼-ઝ઼રલ મૌત ط વલ્લાહુ મુહ઼ીતુમ બિલ કાફિરીન ○ યકાદુલ
કળક કે સબબ, મૌત કે ડર સે, ઔર અલ્લાહ કાફિરોંકો ઘેરે હુએ હૈ.
બરકુ યખ્તફુ અબસા-રહુમ ط કુલ્લમા અદ઼ાઆ લહુમ મ-શવ્ ફીહ ق વ ઇઝ઼ા
બિજલી યૂં મા'લૂમ હોતી હૈ કે ઉનકી નિગાહેં ઉચક લે જાએગી, જબ કુછ ચમક હુઈ ઉસમેં ચલને લગે ઔર જબ
અઝ઼્લમા અ઼લયહિમ કા઼મૂ ط વ લવ્ શાઅલ્લાહુ લ-ઝ-હબા બિ-સમ્ઇ઼હિમ
અન્ધેરા હુવા ખળે રેહ ગએ ઔર અલ્લાહ ચાહતા તો ઉનકે કાન

وَاَبْصَارِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝ یٰۤاَیُّهَا
النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِیْنَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ
فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً ۪ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ
بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّ
اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِنْ كُنْتُمْ فِیْ رَیْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى
عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۪ وَادْعُوْا شُهَدَآءَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا
وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِیْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَ
الْحِجَارَةُ ۖۚ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِیْنَ ۝ وَبَشِّرِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ؕ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا
هٰذَا الَّذِیْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ

વ અબ્સારિહિમ ط ઇન્નલ્લાહ અલા કુલ્લિ
ઔર આંખેં લે જાતા બેશક અલ્લાહ સબ
શયઇન કદીર ۝ યા અય્યુહન નાસુ-બુદૂ
કુછ કર સકતા હૈ. અય લોગો !
રબ્બકુમુલ લઝી ખ-લ-કકુમ વલ્લઝીના
અપને રબકો પૂજો જિસને તુમ્હેં ઔર તુમસે
મિન કબ્લિકુમ લઅલ્લકુમ તત્તકૂન ۝
અગલોંકો પૈદા કિયા યે ઉમ્મીદ કરતે હુએ કે તુમ્હેં પરહેઝગારી મિલે.
અલ્લઝી જ-અલ લકુમુલ અરદ
જિસને તુમ્હારે લિએ ઝમીન કો
ફિરાશંવ્ વસ્સમાઅ બિનાઅંવ્ ص વ
બિછૌના ઔર આસમાન કો ઈમારત બનાયા ઔર
અન્ઝલ મિનસ સમાઇ માઅન ફ-અખ્રજા બિહી મિનસ્ સ-મરાતિ રિઝ્કલ
આસમાન સે પાની ઉતારા તો ઉસસે કુછ ફલ નિકાલે તુમ્હારે ખાને કો,
લકુમ ج ફલા તજઅલૂ લિલ્લાહિ અન્દાદંવ્ વ અન્તુમ તઅ-લમૂન ۝
તો અલ્લાહ કે લિએ જાનબૂઝ કર બરાબર વાલે ન ઠેહરાઓ.
વ ઇન કુન્તુમ ફી રયબિમ મિમ્મા નઝ-ઝલ્ના અલા અબ્દિના ફઅ-તૂ
ઔર અગર તુમ્હેં કુછ શક હો ઉસમેં જો હમને અપને (ઇન ખાસ) બન્દે પર ઉતારા તો
બિ-સૂ-રતિમ મિમ મિસ્લિહી ص વદઊ શુ-હદા-અકુમ મિન દૂનિલ્લાહિ ઇન
ઉસ જૈસી એક સૂરત લે આઓ ઔર અલ્લાહ કે સિવા અપને સબ હિમાયતિયોં કો બુલા લો અગર
કુન્તુમ સાદિકીન ۝ ફ-ઇલ્લમ તફ-અલૂ વ લન તફ-અલૂ ફત્તકુન નારલ લતી
તુમ સચ્ચે હો. ફિર અગર ન લા સકો ઔર હમ ફરમાએ દેતે હૈં કે હરગિઝ ન લા સકોગે તો ડરો ઉસ
વકૂદુહન નાસુ વલ હિજારહ ۖ ઉઇદ્દત લિલ કાફિરીન ۝ વ બશ્શિરિલ
આગસે જિસકા ઈંધન આદમી ઔર પથ્થર હૈં, તૈયાર રખ્ખી હૈ કાફિરોં કે લિએ. ઔર ખુશખબરી દે
લઝીના આ-મનૂ વ અમિલુસ્ સાલિહાતિ અન્ના લહુમ જન્નાતિન તજરી મિન
ઉન્હેં જો ઈમાન લાએ ઔર અચ્છે કામ કિએ, કે ઉનકે લિએ બાગ હૈં
તહ્તિહલ અન્હાર ط કુલ્લમા રુઝિકૂ મિન્હા મિન સ-મ-રતિર રિઝ્કન ۙ કાલૂ
જિનકે નીચે નેહરેં રવાં, જબ ઉન્હેં ઉન બાગોંસે કોઈ ફલ ખાનેકો દિયા જાએગા. સૂરત દેખકર કહેંગે
હાઝલ લઝી રુઝિક્ના મિન કબ્લુ ۙ વ ઉતૂ બિહી મુ-તશાબિહા ط વ લહુમ
યે તો વોહી રિઝક હૈ જો હમેં પેહલે મિલા થા, ઔર વો સૂરત મેં મિલતા જુલતા ઉન્હેં દિયા ગયા ઔર ઉનકે લિએ

فِيهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّهُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ (٢٥) اِنَّ اللّٰهَ
لَا يَسْتَحْىٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ
يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِىْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ
اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ (٢٦) الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ
مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ
وَيُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ (٢٧)
كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ (٢٨) هُوَ الَّذِىْ خَلَقَ لَكُمْ
مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ
سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ (٢٩) وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ

فِيهَا مَنْ يُّفْسِدُ — منزل ١

ફીહા અઝ્વાજુમ મુતહ-હ-રતુંવ્ ۙ વ હુમ
ઉન બાગોંમેં સુથરી બીબિયાં હૈં ઔર વો
ફીહા ખાલિદૂન O ઇન્નલ્લાહ લા યસ્તહયી
ઉનમેં હમેશા રહેંગે. બેશક અલ્લાહ ઈસસે હયા નહીં ફરમાતા
અંય્ યદ્રિબ મ-સ઼લમ મા બઊ-દ઼તન
કે મિસાલ સમઝાને કો કૈસી હી ચીઝકા ઝિક્ર ફરમાએ મચ્છર હો
ફમા ફવ્-ક઼હા ط ફ-અમ્મલ લઝીના
યા ઉસસે બળહકર, તો વો જો
આ-મનૂ ફ-યઅ્-લમૂના અન્નહુલ હક્કુ
ઈમાન લાએ વો તો જાનતે હૈં કે યે
મિર રબ્બિહિમ ج વ અમ્મલ લઝીના
ઉનકે રબકી તરફસે હક હૈ, રહે
ક-ફરૂ ફ-યકૂલૂના માઝા અરાદલ્લાહુ બિ-હાઝા મ-સ઼લા م યુદિલ્લુ
કાફિર વો કેહતે હૈં ઐસી કહાવત મેં અલ્લાહ કા કયા મકસૂદ હૈ અલ્લાહ
બિહી કસ઼ીરંવ્ ۙ વ યહદી બિહી કસ઼ીરા ط વમા યુદિલ્લુ બિહી ઇલ્લલ
બહુતેરોં કો ઈસસે ગુમરાહ કરતા હૈ ઔર બહુતેરોં કો હિદાયત ફરમાતા હૈ ઔર ઈસસે ઉન્હેં ગુમરાહ કરતા હૈ જો
ફાસિક઼ીન ۙ અલ્લઝીના યન્કુદૂના અહ્દલ્લાહિ મિમ બઅ્-દિ મીસ઼ાક઼િહી ص
બે-હુકમ હૈં. વો જો અલ્લાહ કે અહદ કો તોળ દેતે હૈં પક્કા હોને કે બાદ,
વ યક્તઊના મા અ-મરલ્લાહુ બિહી અંય્ યૂ-સ઼લ વ યુફસિદૂના
ઔર કાટતે હૈં ઉસ ચીઝકો જિસકે જોળને કા ખુદાને હુકમ દિયા હૈ ઔર
ફિલ અર્દ ط ઉલાઇક હુમુલ ખાસિરૂન O કયફ તક્ફુરૂના બિલ્લાહિ વ
ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાતે હૈં, વોહી નુકસાનમેં હૈં. ભલા તુમ કયૂંકર ખુદાકે મુન્કિર હોગે, હાલાંકે
કુન્તુમ અમ્વાતન ફ-અહ્યાકુમ ج સુમ્મ યુમીતુકુમ સુમ્મ યુહ્યીકુમ
તુમ મુરદા થે ઉસને તુમ્હેં જિલાયા ફિર તુમ્હેં મારેગા ફિર તુમ્હેં જિલાએગા
સુમ્મ ઇલયહિ તુર-જઊન O હુવલ લઝી ખ-લક઼ લકુમ મા ફિલ અરદિ
ફિર ઉસીકી તરફ પલટકર જાઓગે. વોહી હૈ જિસને તુમ્હારે લિએ બનાયા જો કુછ ઝમીન મેં હૈ
જમીઅન ق સુમ્મસ્તવા ઇલસ સમાઇ ફ-સવ્વાહુન્ન સબ્અ સમાવાત ط
ફિર આસમાન કી તરફ ઈસ્તિવા (કસ્દ) ફરમાયા તો ઠીક સાત આસમાન બનાએ
વહુવ બિ-કુલ્લિ શયઇન અલીમ ۙ વ ઇઝ઼ ક઼ાલ રબ્બુક લિલ
વો સબ કુછ જાનતા હૈ. ઔર યાદ કરો જબ તુમ્હારે રબ ને
મલાઇ-કતિ ઇન્ની જાઇલુન ફિલ અરદ઼િ ખલીફહ ط ક઼ાલૂ અ-તજઅલુ
ફરિશ્તોંસે ફરમાયા, મૈં ઝમીનમેં અપના નાઇબ બનાનેવાલા હૂં બોલે કયા ઐસેકો નાઇબ કરેગા

فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝
وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ ۙ
فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝
قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ
الْحَكِيْمُ ۝ قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ
بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝ وَاِذْ
قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى
وَاسْتَكْبَرَ ۤ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ
اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۠ وَلَا
تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَاَزَلَّهُمَا
الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۠ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا

بعضكم منزل ١

ફીહા મંય્ યુફ્સિદુ ફીહા વ યસ્ફિકુદ
જો ઉસમેં ફસાદ ફૈલાએગા ઔર ખૂનરેઝિયાં
દિમાઅ। ج વ નહનુ નુસબ્બિહુ બિ-હ઼મ્દિકા
કરેગા ઔર હમ તુઝે સરાહતે હુએ તેરી તસબીહ કરતે
વ નુક઼દ્દિસુ લક ط ક઼ાલ। ઇન્ની અઅ્-લમુ
ઔર તેરી પાકી બોલતે હૈં, ફરમાયા મુઝે મા'લૂમ હૈ
માલા તઅ્-લમૂન ○ વ અ઼લ્લમ। આ-દમલ
જો તુમ નહીં જાનતે. ઔર અલ્લાહ તઆલા ને આદમ કો
અસ્માઅ। કુલ્લહા સુમ્મ। અ઼-ર-દ઼હુમ
તમામ (અશ્યા કે) નામ સિખાએ ફિર સબ (અશ્યા કો)
અ઼લલ મલાઇ-કતિ ۙ ફ-ક઼ાલ। અમ્બિઊની
મલાઈકા પર પેશ કરકે ફરમાયા સચ્ચે હો તો ઈનકે
બિ-અસ્માઇ હાૅ-ઉલાઇ ઇન કુન્તુમ સ઼ાદિક઼ીન ○ ક઼ાલૂ સુબ્હા-નક। લા
નામ તો બતાઓ. બોલે પાકી હૈ તુઝે
ઇલ્મ। લના ઇલ્લા મા અલ્લમ્તના ط ઇન્નક। અન્તલ અલીમુલ હકીમ ○
હમેં કુછ ઈલ્મ નહીં મગર જિતના તૂને હમેં સિખાયા, બેશક તૂહી ઈલ્મો હિકમત વાલા હૈ.
ક઼ાલ। યા આ-દમુ અમ્બિઅ્-હુમ બિ-અસ્માઇહિમ ج ફ-લમ્મા અમ્બ-અહુમ
ફરમાયા અય આદમ બતા દે ઈન્હેં સબ (અશ્યા કે) નામ, જબ ઉસને (યા'ની આદમ ને) ઉન્હેં
બિ-અસ્માઇહિમ ۙ ક઼ાલ। અલમ અકુલ લકુમ ઇન્ની અઅ્-લમુ ગ઼યબસ
સબકે નામ બતા દિએ, ફરમાયા મૈં ન કેહતા થા કે મૈં જાનતા હૂં
સમાવાતિ વલ અરદ઼િ ۙ વ અઅ્-લમુ મા તુબ્દૂન। વમા કુન્તુમ તક્તુમૂન ○ વ
આસમાનોં ઔર ઝમીનકી સબ છુપી ચીઝેં, ઔર મૈં જાનતા હૂં જો કુછ તુમ ઝાહિર કરતે હો ઔર જો કુછ તુમ છુપાતે હો. ઔર
વ ઇઝ કુલ્ના લિલ મલાઇ-કતિસ્જુદૂ લિ-આ-દમ। ફ-સ-જદૂ ઇલ્લા ઇબ્લીસ ط
(યાદ કરો) જબ હમને ફરિશ્તોંકો હુકમ દિયા કે આદમ કો સજદા કરો તો સબને સજદા કિયા સિવાએ ઈબ્લીસકે
અબા વસ્તકબર। ۤ વ કાન। મિનલ કાફિરીન ○ વ કુલ્ના યા આ-દમુસ્કુન
કે મુન્કિર હુવા ઔર ગુરૂર કિયા ઔર કાફિર હો ગયા. ઔર હમને ફરમાયા અય આદમ
અન્ત। વ ઝવ્જુકલ જન્નત। વ કુલા મિન્હા ર-ગ઼દન હ઼યસુ શિઅ્-તુમા ۖ વલા
તૂ ઔર તેરી બીવી જન્નતમેં રહો ઔર ખાઓ ઉસમેંસે બે રોક ટોક જહાં તુંમ્હારા જી ચાહે મગર
તક઼્રબા હાઝિ઼હિશ શ-જ-રત। ફ-તકૂના મિનઝ઼ ઝ઼ાલિમીન ○ ફ-અઝલ્લહુમશ
ઈસ પેળ કે પાસ ન જાના કે હદ સે બળ્હને વાલોંમેં હો જાઓગે. તો શૈતાન ને ઉસસે (યા'ની જન્નતસે)
શય્તાનુ અન્હા ફ-અખ્ર-જહુમા મિમ્મા કાના ફીહ ۖ વ કુલ્નહ્બિતૂ
ઉન્હેં લગ઼ઝિશ દી ઔર જહાં રેહતે થે વહાંસે ઉન્હેં અલગ કર દિયા ઔર હમને ફરમાયા નીચે ઉતરો

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ
إِلَىٰ حِينٍ ۝٣٦ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ
إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝٣٧ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ
فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝٣٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٣٩ ع
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝٤٠ وَ
آمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ
كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ۝٤١ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٤٢ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝٤٣ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ

બર્-દુકુમ લિ-બર્-દિન અ઼દુવ્વ ج વ લકુમ
આપસમેં એક તુમ્હારા દૂસરેકા દુશ્મન, ઔર તુમ્હેં
ફિલ અરદિ઼ મુસ્તક઼ર-રુંવ્ વ મતાઉ઼ન ઇલા
એક વક્ત તક ઝમીનમેં ઠહેરના ઔર બરતના હૈ.
હ઼ીન O ફ-તલક્ક઼ા આ-દમુ મિર રબ્બિહી
ફિર સીખ લિએ આદમ ને અપને રબ સે
કલિમાતિન ફ-તાબા અ઼લૈહ ط ઇન્નહૂ
કુછ કલિમે, તો અલ્લાહને ઉસકી તૌબા કુબૂલ કી બેશક વોહી હૈ
હુવત તવ્વાબુર રહ઼ીમ O ફુલ્નહબિતૂ
બહુત તૌબા કુબૂલ કરનેવાલા મહેરબાન. હમને ફરમાયા તુમ સબ
મિન્હા જમીઆ ج ફ-ઇમ્મા યઅ્-તિયન્નકુમ
જન્નત સે ઉતર જાઓ ફિર અગર તુમ્હારે પાસ
મિન્ની હુદન ફ-મન તબિઅ઼ા હુદાયા ફલા ખ઼વ્ફુન અ઼લય્હિમ વલા
મેરી તરફ સે કોઈ હિદાયત આએ તો જો મેરી હિદાયતકા પૈરૌ હુવા ઉસે ન કોઈ અન્દેશા ન
હુમ યહ઼ઝનૂન O વલ્લઝ઼ીના ક-ફરૂ વ કઝ઼ઝબૂ બિ-આયાતિના ઉલાઇકા
કુછ ગમ. ઔર વો જો કુફ્ર કરેંગે ઔર મેરી આયતેં ઝુટલાએંગે વો
અસ્હ઼ાબુન નાર ج હુમ ફીહા ખ઼ાલિદૂન ع યા બની ઇસ્રાઈલઝ઼્કુરૂ
દોઝખ વાલે હૈં, ઉનકો હમેશા ઉસમેં રેહના. અય યા'કૂબ કી ઔલાદ યાદ કરો
નિઅ્-મતિયલ લતી અન્અ઼મ્તુ અ઼લય્કુમ વ અવ્ફૂ બિ-અહદી ઊફિ
મેરા વો એહસાન જો મૈંને તુમપર કિયા ઔર મેરા અહદ પૂરા કરો મૈં તુમ્હારા અહદ
બિ-અ઼હદિકુમ ج વ ઇય્યાયા ફર-હબૂન O વ આમિનૂ બિમા અન્ઝલ્તુ
પૂરા કરૂંગા ઔર ખાસ મેરા હી ડર રખ્ખો. ઔર ઈમાન લાઓ ઉસપર જો મૈંને ઉતારા ઉસકી
મુસ઼દ્દિક઼લ લિમા મ-અ઼કુમ વલા તકૂનૂ અવ્વલા કાફિરિમ બિહ ص વલા તશ્તરૂ
તસદીક કરતા હુવા જો તુમ્હારે સાથ હૈ ઔર સબસે પેહલે ઉસકે મુન્કિર ન બનો, ઔર
બિ-આયાતી સ઼-મનન ક઼લીલંવ્ ز વ ઇય્યાયા ફત્તકૂન O વલા તલ્બિસુલ
મેરી આયતોંકે બદલે થોળે દામ ન લો ઔર મુઝીસે ડરો. ઔર
હ઼ક્ક઼ા બિલ બાતિ઼લિ વ તક્તુમુલ હ઼ક્ક઼ા વ અન્તુમ તઅ્-લમૂન O વ અક઼ીમુસ઼
હક્ક સે બાતિલ કો ન મિલાઓ, ઔર દીદા વ દાનિસ્તા હક્ક ન છુપાઓ. ઔર નમાઝ
સ઼લાતા વ આતુઝ઼ ઝકાતા વર-કઊ મઅર રાકિઈન O અ-તઅ્-મુરૂનન નાસા
કાઈમ રખ્ખો ઔર ઝકાત દો ઔર રુકૂઅ કરને વાલોંકે સાથ રુકૂઅ કરો. કયા લોગોંકો

بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ اَفَلَا
تَعْقِلُوْنَ ۝ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۭ وَاِنَّهَا
لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ
اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ
اِسْرَاۗءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّىْ
فَضَّلْتُكُمْ عَلَي الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ
عَنْ نَّفْسٍ شَـيْــــًٔـا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا ھُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ
اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْۗءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ
اَبْنَاۗءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاۗءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ
وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝ وَاِذْ وٰعَدْنَا
مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ

બિલ બિર્‌રિ વ તન્સવ્‌ના અન્ફુ-સકુમ
ભલાઈકા હુકમ દેતે હો ઔર અપની જાનોંકો ભૂલતે હો
વ અન્તુમ તત્લૂનલ કિતાબ ط
હાલાંકે તુમ કિતાબ પઢતે હો
અ-ફલા તઅ્‌-ક઼િલૂન ○ વસ્તઈનૂ બિસ્‌
તો કયા તુમ્હેં અકલ નહીં. ઔર
સ્‌બ્રિ વસ્‌ સ્‌લાહ ط વ ઇન્નહા
સબ્ર ઔર નમાઝસે મદદ ચાહો, ઔર બેશક નમાઝ ઝરૂર
લ-કબી-રતુન ઇલ્લા અ્‌લલ ખાશિઈ્‌ન ○
ભારી હૈ મગર ઉનપર (નહીં) જો દિલસે મેરી તરફ ઝુકતે હૈં.
અલ્લઝ઼ીના યઝુન્નૂના અન્નહુમ મુલાક઼ૂ
જિન્હેં યકીન હૈ કે ઉન્હેં અપને રબસે મિલના હૈ
રબ્બિહિમ વ અન્નહુમ ઇલય્‌હિ રાજિઊ઼ન ○ યા બની ઇસ્‌રાઈલઝ઼-
ઔર ઉસીકી તરફ ફિરના. અય ઔલાદે યા'કૂબ
કુરૂ નિઅ્‌-મતિયલ લતી અન્‌અ્‌મ્તુ અ્‌લય્‌કુમ વ અન્ની ફ઼દ્દ્‌લ્તુકુમ
યાદ કરો મેરા વો એહસાન જો મૈંને તુમપર કિયા ઔર યે કે ઈસ સારે ઝમાને પર તુમ્હેં બળાઈ દી.
અ્‌લલ આ્‌-લમીન ○ વત્તક઼ૂ યવ્‌મલ લા તજ઼ઝી નફ્સુન અ્‌ન નફ્સિન
ઔર ડરો ઉસ દિનસે જિસ દિન કોઈ જાન દૂસરેકા બદલા ન હો સકેગી
શય્‌અંવ્‌ વલા યુક્‌બલુ મિન્હા શફા-અ્‌તુંવ્‌ વલા યુઅ્‌-ખ઼ઝુ મિન્હા
ઔર ન (કાફિર કે લિએ) કોઈ સિફારિશ માની જાએ ઔર ન કુછ લેકર (ઉસકી)
અ્‌દલુંવ્‌ વલા હુમ યુન્સ્‌રૂન ○ વ ઇઝ઼ નજ્જય્‌નાકુમ મિન આલિ
જાન છોળી જાએ ઔર ન ઉનકી મદદ હો. ઔર (યાદ કરો) જબ હમને તુમકો
ફ઼િરઅ્‌વ્‌ના યસૂમૂ-નકુમ સૂઅલ અ્‌ઝ઼ાબિ યુઝ઼બ્બિહ઼ૂના અબ્ના-અકુમ
ફિરઔન વાલોંસે નજાત બખ્શી કે તુમપર બુરા અઝાબ કરતે થે તુમ્હારે બેટોંકો ઝબહ કરતે
વ યસ્તહ્‌યૂના નિસા-અકુમ ط વ ફી ઝ઼ાલિકુમ બલાઉમ મિર રબ્બિકુમ
ઔર તુમ્હારી બેટિયોંકો ઝિન્દા રખતે ઔર ઈસમેં તુમ્હારે રબકી તરફસે બલા થી
અ્‌ઝ઼ીમ ○ વ ઇઝ઼ ફ-રક્‌ના બિ-કુમુલ બહ્‌રા ફ-અન્જય્‌નાકુમ વ
બળી (યા બળા ઈન્આમ). ઔર જબ હમને તુમ્હારે લિએ દરિયા ફાળ દિયા તો તુમ્હેં બચા લિયા ઔર
અગ્‌રક઼્‌ના આલા ફ઼િરઅ્‌વ્‌ના વ અન્તુમ તન્ઝુરૂન ○ વ ઇઝ઼ વાઅદના
ફિરઔન વાલોંકો તુમ્હારી આંખોંકે સામને ડુબો દિયા. ઔર જબ હમને
મૂસા અર-બઈ્‌ના લય્‌-લતન સુમ્મત તખ઼ઝ઼્‌તુમુલ ઇ્‌જ્‌લ મિમ બઅ્‌-દિહી
મૂસા સે ચાલીસ રાતકા વા'દા ફરમાયા ફિર ઉસકે પીછે તુમને બછળે કી પૂજા શુરૂઅ કરદી

وَ اَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَ اِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
وَ الْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۳﴾ وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوْبُوْۤا اِلٰى بَارِىٕكُمْ فَاقْتُلُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِىٕكُمْ ؕ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيْمُ ﴿۵۴﴾ وَ اِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى
اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۵﴾
ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۶﴾ وَ
ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوٰى ؕ
كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَ مَا ظَلَمُوْنَا وَ لٰكِنْ كَانُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَ اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ
فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

وَّقُوْلُوْا — منزل ١

વ અન્તુમ ઝ઼ાલિમૂન ○ સુમ્મ અફવ્ના
ઔર તુમ ઝાલિમ થે. ફિર
અન્કુમ મિમ બઅ્-દિ ઝ઼ાલિક લ-અલ્લકુમ
ઈસકે બાદ હમને તુમ્હેં મુઆફી દી કે કહીં તુમ
તશ્કુરૂન ○ વ ઇઝ઼ આતય્ના મૂસલ
એહસાન માનો. ઔર જબ હમને મૂસા કો
કિતાબ વલ ફુરકાન લઅલ્લકુમ
કિતાબ અતા કી ઔર હક્ક વ બાતિલ મેં તમીઝ કર દેના કે કહીં
તહ-તદૂન ○ વ ઇઝ઼ કાલ મૂસા
તુમ રાહ પર આઓ. ઔર જબ મૂસાને
લિ-કવ્મિહી યા કવ્મિ ઇન્નકુમ ઝ઼લમ્તુમ
અપની કૌમસે કહા અય મેરી કૌમ તુમને
અન્ફુ-સકુમ બિત તિખ઼ાઝ઼િકુમુલ ઇજલ ફ-તૂબૂ ઇલા બારિઇકુમ
બછળા બનાકર અપની જાનોં પર ઝુલ્મ કિયા તો અપને પૈદા કરનેવાલે કી તરફ રુજૂઅ લાઓ
ફક્તુલૂ અન્ફુ-સકુમ ઝ઼ાલિકુમ ખ઼યરુલ લકુમ ઇન્દ બારિઇકુમ ફ-તાબ
તો આપસમેં એક દૂસરેકો કત્લ કરો, યે તુમ્હારે પૈદા કરનેવાલેકે નઝદીક તુમ્હારે લિએ બેહતર હૈ. તો ઉસને તુમ્હારી
અલયકુમ ઇન્નહૂ હુવત તવ્વાબુર રહીમ ○ વ ઇઝ઼ કુલ્તુમ યા મૂસા લન
તૌબા કુબૂલ કી બેશક વોહી હૈ બહુત તૌબા કુબૂલ કરનેવાલા મહેરબાન. ઔર જબ તુમને કહા અય મૂસા
નુઅ્-મિન લક હત્તા નરલ્લાહ જહ્રતન ફ-અ-ખ઼ઝ઼ત્કુમુસ સાઇ-કતુ
હમ હરગિઝ તુમ્હારા યકીન ન લાએંગે જબતક અલાનિયા ખુદાકો ન દેખ લેં તો તુમ્હેં કળક ને
વ અન્તુમ તન્ઝુરૂન ○ સુમ્મ બઅસ્નાકુમ મિમ બઅ્-દિ મવ્તિકુમ લઅલ્લકુમ
આ લિયા ઔર તુમ દેખ રહે થે. ફિર મરે પીછે હમને તુમ્હેં ઝિન્દા કિયા કે કહીં તુમ
તશ્કુરૂન ○ વ ઝ઼લ્લલ્ના અલય્કુમુલ ગ઼મામ વ અન્ઝલ્ના અલય્કુમુલ
એહસાન માનો. ઔર હમને અબ્ર કો તુમ્હારા સાઈબાન કિયા ઔર તુમપર
મન્ન વસ્સલ્વા કુલૂ મિન તય્યિબાતિ મા રઝક્નાકુમ વમા ઝ઼-લમૂના
મન્ન ઔર સલ્વા ઉતારા, ખાઓ હમારી દી હુઈ સુથરી ચીઝેં ઔર ઉન્હોંને કુછ હમારા ન બિગાળા
વ લાકિન કાનૂ અન્ફુ-સહુમ યઝ઼લિમૂન ○ વ ઇઝ઼ કુલ્નદખુલૂ હાઝિહિલ
હાં અપની હી જાનોંકો બિગાળતે થે. ઔર જબ હમને ફરમાયા ઈસ
કર-યત ફ-કુલૂ મિન્હા હય્સુ શિઅ્-તુમ ર-ગ઼દંવ્ વદખુલુલ બાબ સુજ્જદંવ્
બસ્તીમેં જાઓ ફિર ઉસમેં જહાં ચાહો બે રોક ટોક ખાઓ ઔર દરવાઝેમેં સજદા કરતે દાખિલ હો

وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

منزل ١

વ કૂલૂ હિત્તતુન નગ્ફિર લકુમ ખતાયાકુમ ط
ઔર કહો હમારે ગુનાહ મુઆફ હોં, હમ તુમ્હારી ખતાએં બખ્શ દેંગે
વ સ-નઝીદુલ મુહસિનીન ○ ફ-બદ્દલલ
ઔર કરીબ હૈ કે નેકીવાલોંકો ઔર ઝિયાદા દેં. તો
લઝીન। ઝ-લમૂ કવ્લન ગયરલ લઝી
ઝાલિમોંને ઔર બાત બદલ દી જો
કીલ। લહુમ ફ-અન્ઝલ્ના અલલ લઝીન।
ફરમાઈ ગઈ થી ઉસકે સિવા તો હમને
ઝ-લમૂ રિજઝમ મિનસ સમાઇ બિમા
આસમાનસે ઉનપર અઝાબ ઉતારા બદલા
કાનૂ યફસુકૂન ٥ વ ઇઝિસ્તસ્કા મૂસા
ઉનકી બે-હુકમી કા. ઔર જબ મૂસા ને
લિ-કવ્મિહી ફ-કુલ્નદ્રિબ બિ-અસાકલ હજર ط ફન્ફ-જરત
અપની કૌમકે લિએ પાની માંગા તો હમને ફરમાયા ઈસ પથ્થર પર અપના અસા મારો, ફૌરન
મિન્હુસ્નતા અશરતા અય્ના ط કદ અલિમ। કુલ્લુ ઉનાસિમ મશ્ર-બહુમ ط
ઉસમેંસે બારહ ચશ્મે બહ નિકલે, હર ગિરોહ ને અપના ઘાટ પેહચાન લિયા,
કુલૂ વશ્રબૂ મિર રિઝકિલ્લાહિ વલા તઅ-સવ્ ફિલ અરદિ મુફસિદીન ○
ખાઓ ઔર પિયો ખુદાકા દિયા ઔર ઝમીનમેં ફસાદ ઉઠાતે ન ફિરો.
વ ઇઝ કુલ્તુમ યા મૂસા લન નસ્બિર। અલા તઆમિંવ્ વાહિદિન ફદઉ
ઔર જબ તુમને કહા અય મૂસા હમસે તો એક ખાને પર હરગિઝ સબ્ર ન હોગા, તો આપ
લના રબ્બક। યુખ્રિજ લના મિમ્મા તુમ્બિતુલ અરદુ મિમ બક્લિહા વ
અપને રબસે દુઆ કીજિએ કે ઝમીનકી ઉગાઈ હુઈ ચીઝેં હમારે લિએ નિકાલે કુછ સાગ ઔર
કિસ્સાઇહા વ ફૂમિહા વ અ-દસિહા વ બ-સલિહા ط કાલ। અ-તસ્તબ્દિલૂનલ
કકળી ઔર ગેહૂં ઔર મસૂર ઔર પ્યાઝ, ફરમાયા ક્યા
લઝી હુવ। અદ્ના બિલ્લઝી હુવ। ખૈર ط ઇહબિતૂ મિસ્રન ફ-ઇન્ન।
અદના ચીઝકો બેહતર કે બદલે માંગતે હો, અચ્છા મિસર યા કિસી શહેરમેં ઉતરો
લકુમ મા સઅલ્તુમ ط વ દુરિબત અલયહિમુઝ ઝિલ્લતુ વલ મસ્ક-નતુ ق
વહાં તુમ્હેં મિલેગા જો તુમને માંગા, ઔર ઉનપર મુકર્રર કર દી ગઈ ખ્વારી ઔર નાદારી
વ બાઊ બિ-ગ-દબિમ મિનલ્લાહ ط ઝાલિક। બિ-અન્નહુમ કાનૂ યક્ફુરૂન।
ઔર ખુદાકે ગઝબમેં લૌટે, યે બદલા થા ઈસકા કે વો અલ્લાહ કી આયતોંકા ઈન્કાર કરતે

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
الَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَاۤ
اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ
الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا
قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى
لِقَوْمِهٖۤ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْۤا

બિ-આયાતિલ્લાહિ વ યક઼્તુલૂનન
ઔર

નબિય્યીના બિ-ગ઼ય્રિલ હ઼ક્ક઼ ط ઝ઼ાલિકા
અમ્બિયા કો નાહક્ક શહીદ કરતે થે

બિમા અ઼સવ્વા કાનૂ યઅ્-તદૂન ع ઇન્નલ
બદલા થા ઉનકી નાફરમાનિયોં ઔર હદસે બઢને કા. બેશક

લઝ઼ીના આ-મનૂ વલ્લઝ઼ીના હાદૂ
ઈમાન વાલે નીઝ યહૂદિયોં ઔર

વન્નસ઼ારા વસ્સ઼ાબિઈના મન આ-મના
નસરાનિયોં ઔર સિતારા પરસ્તોં મેંસે વો કે સચ્ચે દિલસે

બિલ્લાહિ વલ યવ્મિલ આખ઼િરિ વ
અલ્લાહ ઔર પિછલે દિન પર ઈમાન લાએં ઔર

અમિલા સ઼ાલિહ઼ન ફ-લહુમ અજ્રુહુમ ઇ઼ન્દા રબ્બિહિમ ج વલા ખ઼વ્ફુન
નેક કામ કરેં ઉનકા સવાબ ઉનકે રબકે પાસ હૈ ઔર ન ઉન્હેં કુછ અન્દેશા હો

અલય્હિમ વલા હુમ યહ઼-ઝનૂન O વ ઇઝ઼ અખ઼ઝ઼્ના મીસ઼ા-ક઼કુમ વ રફ઼અ્-ના
ઔર ન કુછ ગમ. ઔર જબ હમને તુમસે અહદ લિયા ઔર

ફવ્-ક઼કુમુત઼ ત઼ૂર ط ખ઼ુઝ઼ૂ મા આતય્નાકુમ બિ-ક઼ુવ્વતિંવ્ વઝ઼કુરૂ મા ફીહિ
તુમપર તૂર કો ઊંચા કિયા તો જો કુછ હમ તુમકો દેતે હૈં ઝોરસે ઔર ઉસકે મઝમૂન યાદ કરો

લઅ઼લ્લકુમ તત્તક઼ૂન O સુમ્મા તવલ્લય્તુમ મિમ બઅ્-દિ ઝ઼ાલિકા ج ફ-લવ્લા
ઈસ ઉમ્મીદ પર કે તુમ્હેં પરહેઝગારી મિલે. ફિર ઈસકે બાદ તુમ ફિર ગએ તો અગર

ફ઼દ્લુલ્લાહિ અ઼લય્કુમ વ રહ઼-મતુહૂ લ-કુન્તુમ મિનલ ખ઼ાસિરીન O
અલ્લાહકા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત તુમપર ન હોતી તો તુમ ટોટેવાલોંમેં હો જાતે.

વ લ-ક઼દ અ઼લિમ્તુમુલ લઝ઼ીનઅ્-તદવ્ મિન્કુમ ફિસ સબ્તિ ફ-કુલ્ના
ઔર બેશક ઝરૂર તુમ્હેં મા'લૂમ હૈ તુમમેંકે વો જિન્હોંને હફતે મેં સરકશી કી તો હમને ઉનસે ફરમાયા

લહુમ કૂનૂ ક઼િ-ર-દતન ખ઼ાસિઈન ع ફ-જ-અ઼લ્નાહા નકાલલ લિમા બય્ના
કે હો જાઓ બન્દર ધુત્કારે હુએ. તો હમને (ઈસ બસતીકા) યે વાકિઆ

યદય્હા વમા ખ઼લ્ફહા વ મવ્ઇ-ઝ઼તલ લિલ મુત્તક઼ીન O વ ઇઝ઼ ક઼ાલા
ઉસકે આગે ઔર પીછેવાલોં કે લિએ ઈબ્રત કર દિયા ઔર પરહેઝગારોં કે લિએ નસીહત. ઔર જબ

મૂસા લિ-ક઼વ્મિહી ઇન્નલ્લાહા યઅ્-મુરુકુમ અન તઝ઼્બહ઼ૂ બ-ક઼રહ ط ક઼ાલૂ
મૂસા ને અપની કૌમસે ફરમાયા ખુદા તુમ્હેં હુકમ દેતા હૈ કે એક ગાય ઝબહ કરો, બોલે

اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ
الْجٰهِلِيْنَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۖ قَالَ
اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌ
بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۖ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ۝ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ۖ
وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ۝ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا
بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ
مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ۖ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۖ
فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا ع
فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ۖ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝
فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ۖ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى ۙ

وَيُرِيْكُمْ منزل ١ 14

અ-તત્તખિઝુના હુઝુવા ـ કાલા અઊઝુ
કે આપ હમેં મસખરા બનાતે હૈં, ફરમાયા

બિલ્લાહિ અન અકૂના મિનલ જાહિલીન ○
ખુદા કી પનાહ કે મૈં જાહિલોંસે હૂં.

કાલુદ-ઉ લના રબ્બકા યુબય્યિલ લના
બોલે અપને રબસે દુઆ કીજિએ કે વો હમેં બતા દે

મા હી ـ કાલા ઇન્નહૂ યકૂલુ ઇન્નહા
ગાય કૈસી, કહા, વો ફરમાતા હૈ કે વો

બ-ક-રતુલ લા ફારિદુંવ્ વલા બિક ـ
એક ગાય હૈ ન બૂઢી ઔર ન ઓસર

અવાનુમ બયના ઝાલિક ـ ફફ-અલૂ મા
બલ્કે ઇન દોનોંકે બીચ મેં, તો કરો જિસકા

તુઅ-મરૂન ○ કાલુદ-ઉ લના રબ્બકા યુબય્યિલ લના મા લવ્નુહા ـ કાલા
તુમ્હેં હુકમ હોતા હૈ. બોલે અપને રબસે દુઆ કીજિએ હમેં બતા દે ઉસકા રંગ કયા હૈ, કહા

ઇન્નહૂ યકૂલુ ઇન્નહા બ-ક-રતુન સફરાઉ ـ ફાકિઉલ લવ્નુહા તસુર્રુન
વો ફરમાતા હૈ વો એક પીલી ગાય હૈ. જિસકી રંગત ડહડહાતી

નાઝિરીન ○ કાલુદ-ઉ લના રબ્બકા યુબય્યિલ લના મા હિયા ـ ઇન્નલ
દેખનેવાલોંકો ખુશી દેતી. બોલે અપને રબસે દુઆ કીજિએ કે હમારે લિએ સાફ સાફ બયાન કરદે વો ગાય કૈસી હૈ, બેશક

બ-કરા તશા-બહા અલયના ـ વ ઇન્ના ઇન્શાઅલ્લાહુ લ-મુહતદૂન ○
ગાઇયોં મેં હમકો શુબા પળ ગયા ઔર અલ્લાહ ચાહે તો હમ રાહ પા જાએંગે.

કાલા ઇન્નહૂ યકૂલુ ઇન્નહા બ-ક-રતુલ લા ઝલૂલુન તુસીરુલ
કહા, વો ફરમાતા હૈ કે વો એક ગાય હૈ જિસસે ખિદમત નહીં લી જાતી કે ઝમીન જોતે

અરદા વલા તસ્કિલ હર્સ ـ મુસલ્લ-મતુલ લા શિ-યતા ફીહા ـ કાલુલ
ઔર ન ખેતીકો પાની દે, બે ઐબ હૈ જિસમેં કોઈ દાગ નહીં, બોલે

આના જિઅ-તા બિલ હક્ક ـ ફ-ઝ-બહૂહા વમા કાદૂ યફ-અલૂન ○ વ ઇઝ
અબ આપ ઠીક બાત લાએ, તો ઉસે ઝબહ કિયા ઔર (ઝબહ) કરતે મા'લૂમ ન હોતે થે. ઔર જબ

કતલ્તુમ નફ-સન ફદ્દારઅ-તુમ ફીહા ـ વલ્લાહુ મુખ્રિજુમ મા કુન્તુમ
તુમને એક ખૂન કિયા તો એક દૂસરે પર ઉસકી તોહમત ડાલને લગે ઔર અલ્લાહ કો ઝાહિર કરના થા જો તુમ

તક્તુમૂન ○ ફ-કુલ્નદરિબૂહુ બિ-બઅ-દિહા ـ કઝાલિકા યુહયિલ્લાહુલ મવ્તા ـ
છુપાતે થે. તો હમને ફરમાયા ઉસ મકતૂલકો ઉસ ગાયકા એક ટુકળા મારો, અલ્લાહ યૂંહી મુરદે જિલાએગા

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ
قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا
لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ
آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا
أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ
بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ
أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

વ યુરીકુમ આયાતિહી લઅલ્લકુમ
ઔર તુમ્હેં અપની નિશાનિયાં દિખાતા હૈ કે કહીં
તઅ્-ક઼િલૂન ○ સુમ્મા ક઼સત ક઼ુલૂબુકુમ
તુમ્હેં અકલ હો. ફિર ઈસકે બાદ તુમ્હારે દિલ સખ્ત હો ગએ
મિમ બઅ્-દિ ઝ઼ાલિકા ફ-હિયા કલ
તો વો
હિજા-રતિ અવ્ અશદ્દુ કસ્વહ ط
પથ્થરોંકી મિસ્લ હૈં, બલ્કે ઉનસે ભી ઝિયાદા કર્રે,
વ ઈન્ના મિનલ હિજા-રતિ લમા
ઔર પથ્થરોંમેં તો કુછ તો વો હૈં જિનસે નદિયાં બહ
ય-તફજ્જરુ મિન્હુલ અન્હાર ط વ
નિકલતી હૈં ઔર
ઈન્ના મિન્હા લમા યશ્શક઼્-ક઼કુ ફ-યખ઼્રુજુ મિન્હુલ માઅ્ ط વ ઈન્ના
કુછ વો હૈં જો ફટ જાતે હૈં તો ઉનસે પાની નિકલતા હૈ ઔર કુછ
મિન્હા લમા યહબિતુ મિન ખ઼શ્યતિલ્લાહ ط વ મલ્લાહુ બિ-ગાફિલિન
વો હૈં જો અલ્લાહકે ડર સે ગિર પળતે હૈં, ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે કોતકોં સે બે-ખબર નહીં.
અ઼મ્મા તઅ્-મલૂન ○ અ-ફતત્મઊના અંય્ યુઅ્-મિનૂ લકુમ વ ક઼દ
તો અય મુસલમાનો કયા તુમ્હેં યે તમા' હૈ કે યે (યહૂદી) તુમ્હારા યકીન લાએંગે ઔર
કાના ફરીકુમ મિન્હુમ યસ્મઊના કલામલ્લાહિ સુમ્મા યુહર્રિફૂ-નહૂ
ઉનમેંકા તો એક ગિરોહ વો થા કે અલ્લાહ કા કલામ સુનતે ફિર
મિમ બઅ્-દિ મા અ઼-ક઼લૂહુ વહુમ યઅ્-લમૂન ○ વ ઈઝ઼ા લક઼ુલ લઝ઼ીના
સમઝને કે બાદ ઉસે દાનિસ્તા બદલ દેતે. ઔર જબ
આ-મનૂ ક઼ાલૂ આમન્ના ۖ વ ઈઝ઼ા ખ઼લા બઅ્-દુહુમ ઈલા બઅ્-દિન
મુસલમાનોંસે મિલેં તો કહેં હમ ઈમાન લાએ ઔર જબ આપસમેં અકેલે હોં
ક઼ાલૂ અ-તુહદ્દિસૂ-નહુમ બિમા ફ-તહલ્લાહુ અ઼લય્કુમ લિ-યુહાજ્જૂકુમ
તો કહેં વો ઈલ્મ જો અલ્લાહને તુમપર ખોલા મુસલમાનોંસે બયાન કિએ દેતે હો કે ઉસસે
બિહી ઈ઼ન્દા રબ્બિકુમ ط અ-ફલા તઅ્-ક઼િલૂન ○ અ-વલા યઅ્-લમૂના
તુમ્હારે રબકે યહાં તુમ્હીં પર હુજ્જત લાએં, કયા તુમ્હેં અકલ નહીં. કયા તુમ નહીં જાનતે
અન્નલ્લાહા યઅ્-લમુ મા યુસિર્રૂના વમા યુઅ્-લિનૂન ○ વ મિન્હુમ
કે અલ્લાહ જાનતા હૈ જો કુછ વો છુપાતે હૈં ઔર જો કુછ ઝાહિર કરતે હૈં. ઔર ઉનમેં કુછ
ઉમ્મિય્યૂના લા યઅ્-લમૂનલ કિતાબા ઈલ્લા અમાનિય્યા વ ઈન હુમ ઈલ્લા
અનપળ્હ હૈં કે જો કિતાબ કો નહીં જાનતે મગર ઝબાની પળ્હ લેના યા કુછ અપની મનઘળત ઔર વો નિરે

يَظُنُّوْنَ ۝٧٨ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ق
ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا
قَلِيْلًا ط فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا
يَكْسِبُوْنَ ۝٧٩ وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ط
قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ
اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨٠ بَلٰى مَنْ كَسَبَ
سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ج
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٨١ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ج هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٨٢ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ قف وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَّذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ط
ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٨٣

યઝુન્નૂન ○ ફ-વયલુલ લિલ્લઝીના
ગુમાનમેં હૈં. તો ખરાબી હૈ ઉનકે લિએ જો

યક્તુબૂનલ કિતાબા બિ-અયદીહિમ ق
કિતાબ અપને હાથ સે લિખેં

સુમ્મા યકૂલૂના હાઝા મિન ઇન્દિલ્લાહિ
ફિર કેહ દેં યે ખુદાકે પાસ સે હૈ

લિ-યશતરૂ બિહી સ-મનન ક઼લીલા ط
કે ઉસકે ઈવઝ થોળે દામ હાસિલ કરેં

ફ-વયલુલ લહુમ મિમ્મા ક-તબત
તો ખરાબી હૈ ઉનકે લિએ ઉનકે હાથોંકે લિખે સે

અયદીહિમ વ વયલુલ લહુમ મિમ્મા
ઔર ખરાબી ઉનકે લિએ ઉસ કમાઈ સે.

યક્સિબૂન ○ વ ક઼ાલૂ લન તમસ્સનન નારુ ઇલ્લા અય્યામમ
ઔર બોલે હમેં તો આગ ન છૂએગી મગર ગિનતીકે દિન,

મઅ્-દૂદહ ط કુલ અત્તખઝ઼તુમ ઇન્દલ્લાહિ અ઼હ-દન ફ-લંય્ યુખ્લિફલ્લાહુ
તુમ ફરમા દો કયા ખુદાસે તુમને કોઈ અહદ લે રખ્ખા હૈ, જબ તો

અ઼હ-દહૂ અમ તક઼ૂલૂના અ઼લલ્લાહિ માલા તઅ્-લમૂન ○ બલા
અલ્લાહ હરગિઝ અપના અહદ ખિલાફ ન કરેગા, યા ખુદા પર વો બાત કેહતે હો જિસકા તુમ્હેં ઈલ્મ નહીં. હાં ક્યૂં

મન ક-સબા સય્યિ-અતંવ્ વ અહ઼ાત઼ત બિહી ખ઼ત઼ી-અતુહૂ ફ-ઉલાઇકા
નહીં જો ગુનાહ કમાએ ઔર ઉસકી ખતા ઉસે ઘેર લે વો

અસ્હ઼ાબુન નાર ج હુમ ફીહા ખ઼ાલિદૂન ○ વલ્લઝ઼ીના આ-મનૂ વ અ઼મિલુસ઼
દોઝખ વાલોંમેં હૈ ઉન્હેં હમેશા ઉસમેં રેહના. ઔર જો ઈમાન લાએ ઔર

સ઼ાલિહ઼ાતિ ઉલાઇકા અસ્હ઼ાબુલ જન્નહ ج હુમ ફીહા ખ઼ાલિદૂન ○ વ ઇઝ઼
અચ્છે કામ કિએ વો જન્નત વાલે હૈં ઉન્હેં હમેશા ઉસમેં રેહના. ઔર જબ

અખ઼ઝ઼્ના મીસ઼ાક઼ા બની ઇસ્રાઈલા લા તઅ્-બુદૂના ઇલ્લલ્લાહ قف
હમને બની ઈસરાઈલ સે અહદ લિયા કે અલ્લાહકે સિવા કિસીકો ન પૂજો

વ બિલ વાલિદયનિ ઇહ઼સાનંવ્ વ ઝ઼િલ કુરબા વલ યતામા વલ મસાકીનિ
ઔર માં બાપ કે સાથ ભલાઈ કરો ઔર રિશ્તેદારોં ઔર યતીમોં ઔર મિસકીનોં સે,

વ કૂલૂ લિન્નાસિ હુસ્નંવ્ વ અક઼ીમુસ઼ સ઼લાતા વ આતુઝ ઝકાહ ط
ઔર લોગોંસે અચ્છી બાત કહો ઔર નમાઝ કાઈમ રખ્ખો ઔર ઝકાત દો

સુમ્મા તવલ્લયતુમ ઇલ્લા ક઼લીલમ મિન્કુમ વ અન્તુમ મુઅ્-રિદૂન ○
ફિર તુમ ફિર ગએ મગર તુમમેંકે થોળે, ઔર તુમ રૂ-ગરદાન હો.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ
اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ۝
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ ز تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ط وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ط اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ
وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ج فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ
مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ج وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ط وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ز فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ
وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ز وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ

વ ઇઝ્ અખઝ્ના મીસા-કકુમ લા
ઔર જબ હમને તુમસે અહદ લિયા કે
તસ્ફિકૂના દિમા-અકુમ વલા તુખ્રિજૂના
અપનોંકા ખૂન ન કરના ઔર
અન્ફુ-સકુમ મિન દિયારિકુમ સુમ્મા
અપનોંકો અપની બસ્તિયોંસે ન નિકાલના ફિર
અક્-રર્તુમ વ અન્તુમ તશ્હદૂન ۝
તુમને ઈસકા ઈકરાર કિયા ઔર તુમ ગવાહ હો.
સુમ્મા અન્તુમ હૉ-ઉલાઇ તક્તુલૂના
ફિર યે જો તુમ હો અપનોં કો કત્લ કરને લગે
અન્ફુ-સકુમ વ તુખ્રિજૂના ફરીકમ
ઔર અપને મેંસે એક ગિરોહ કો
મિન્કુમ મિન દિયારિહિમ ز તઝા-હરૂના અલય્હિમ બિલ
ઉનકે વતન સે નિકાલતે હો ઉનપર મદદ દેતે હો (ઉનકે મુખાલિફ કો)
ઇસ્મિ વલ ઉદવાન ط વ ઇંય્ યઅ-તૂકુમ ઉસારા તુફાદૂહુમ વહુવા
ગુનાહ ઔર ઝિયાદતી મેં, ઔર અગર વો કૈદી હોકર તુમ્હારે પાસ આએં તો બદલા દેકર છુડા લેતે હો ઔર
મુહર-રમુન અલય્કુમ ઇખ્રાજુહુમ ط અ-ફતુઅ-મિનૂના બિ-બઅ્-દિલ
ઉનકા નિકાલના તુમપર હરામ હૈ તો ક્યા ખુદાકે કુછ હુકમોં પર
કિતાબિ વ તક્ફુરૂના બિ-બઅ્-દ્ ج ફમા જઝાઉ મંય્ યફ-અલુ
ઈમાન લાતે હો ઔર કુછ સે ઈન્કાર કરતે હો, તો જો તુમમેં ઐસા કરે ઉસકા બદલા ક્યા હૈ
ઝાલિકા મિન્કુમ ઇલ્લા ખિઝયુન ફિલ હયાતિદ દુન્યા ج વ યવ્મલ
મગર યે કે દુનિયામેં રુસવા હો ઔર
કિયા-મતિ યુરદ્દૂના ઇલૉ અશદ્દિલ અઝાબ ط વ મલ્લાહુ બિ-ગાફિલિન
કયામત મેં સખ્ત તર અઝાબ કી તરફ ફેરે જાએંગે, ઔર અલ્લાહ
અમ્મા તઅ્-મલૂન ۝ ઉલાઇકલ લઝીનશ-ત-રવુલ હયાતદ દુન્યા
તુમ્હારે કોતકોંસે બે-ખબર નહીં. યે હૈં વો લોગ જિન્હોંને આખિરત કે બદલે દુનિયાકી ઝિન્દગી મોલ લી,
બિલ આખિ-રતિ ز ફલા યુખફ-ફફુ અન્હુમુલ અઝાબુ વલા હુમ
તો ન ઉનપર સે અઝાબ હલ્કા હો ઔર ન ઉનકી
યુન્સરૂન ۝ વ લકદ આતય્ના મૂસલ કિતાબા વ કફ્-ફય્ના
મદદ કી જાએ. ઔર બેશક હમને મૂસાકો કિતાબ અતા કી ઔર
મિમ બઅ્-દિહી બિર રુસુલિ ز વ આતય્ના ઈસબ્ના
ઉસકે બાદ પૈ દર પૈ રસૂલ ભેજે ઔર હમને ઈસા બિન

مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَ اَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا
جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ
فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ؗ وَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾ وَ قَالُوْا
قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا
مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ؗ
فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖۤ
اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ
بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَاۤ
اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ

મર-યમલ બય્યિનાતિ વ અય્યદ્નાહુ
મરિયમ કો ખુલી નિશાનિયાં અતા ફરમાઈ ઔર
બિ-રૂહિલ કુદુસ ط અ-ફકુલ્લમા જા-અકુમ
પાક રૂહ સે ઉસકી મદદ કી, તો ક્યા જબ તુમ્હારે પાસ
રસૂલુમ બિમા લા તહવા અન્ફુસુકુમુસ-
કોઈ રસૂલ વો લેકર આએ જો તુમ્હારે નફસ કી ખ્વાહિશ
તક્બરતુમ ج ફ-ફરીકન કઝ્ઝબ્તુમ ز
નહીં તકબ્બુર કરતે હો તો ઉન (અમ્બિયા) મેં એક ગિરોહ કો તુમ ઝુટલાતે હો
વ ફરીકન તક્તુલૂન ○ વ કાલૂ કુલૂબુના
ઔર એક ગિરોહ કો શહીદ કરતે હો. ઔર યહૂદી બોલે હમારે દિલોં પર
ગુલ્ફ ط બલ લ-અ-નહુમુલ્લાહુ
પરદે પળે હૈં બલ્કે અલ્લાહને ઉનપર લા'નત કી
બિ-કુફરિહિમ ફ-કલીલમ મા યુઅ-મિનૂન ○ વ લમ્મા જા-અહુમ
ઉનકે કુફ્ર કે સબબ તો ઉનમેં થોળે ઈમાન લાતે હૈં. ઔર જબ
કિતાબુમ મિન ઇન્દિલ્લાહિ મુસદ્દિકુલ લિમા મ-અહુમ ۙ વ કાનૂ
ઉનકે પાસ અલ્લાહ કી વો કિતાબ (કુરઆન) આઈ જો ઉનકે સાથવાલી કિતાબ (તૌરેત) કી તસદીક ફરમાતી હૈ
મિન કબ્લુ યસ્તફતિહૂના અલલ લઝીના ક-ફરૂ ۚۖ ફ-લમ્મા જા-અહુમ
ઔર ઇસસે પેહલે વો ઉસી નબી કે વસીલે સે કાફિરોં પર ફતહ માંગતે થે, તો જબ
મા અ-રફૂ ક-ફરૂ બિહી ز ફ-લઅ-નતુલ્લાહિ અલલ કાફિરીન ○
તશરીફ લાયા ઉનકે પાસ વો જાના પેહચાના ઉસસે મુન્કિર હો બૈઠે, તો અલ્લાહ કી લા'નત મુન્કિરોં પર.
બિઅ-સમશ-તરવ્ બિહી અન્ફુ-સહુમ અંય્ યક્ફુરૂ બિમા અન્ઝલલ્લાહુ
કિસ બુરે મોલોં ઉન્હોંને અપની જાનોંકો ખરીદા કે અલ્લાહ કે ઉતારે સે મુન્કિર હોં
બગ્યન અંય્ યુનઝ્ઝિલલ્લાહુ મિન ફદ્લિહી અલા મંય્ યશાઉ મિન
ઈસકી જલન સે કે અલ્લાહ અપને ફઝલ સે અપને જિસ બન્દે પર ચાહે વહી ઉતારે
ઇબાદિહ ج ફ-બાઊ બિ-ગ-દબિન અલા ગદ્બ ط વ લિલ કાફિરીના અઝાબુમ
તો ગઝબ પર ગઝબ કે સઝાવાર હુએ ઔર કાફિરોં કે લિએ ઝિલ્લત કા અઝાબ હૈ.
મુહીન ○ વ ઇઝા કીલા લહુમ આમિનૂ બિમા અન્ઝલલ્લાહુ કાલૂ નુઅ-મિનુ
ઔર જબ ઉનસે કહા જાએ કે અલ્લાહ કે ઉતારે પર ઈમાન લાઓ તો કેહતે હૈં,
બિમા ઉન્ઝિલા અલય્ના વ યક્ફુરૂના બિમા વરાઅહ ق વહુવલ હક્કુ
વો જો હમપર ઉતરા ઉસપર ઈમાન લાતે હૈં ઔર બાકી સે મુન્કિર હોતે હૈં, હાલાંકે વો હક્ક હૈ

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ
مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى
بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ
ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّوْرَ ۗ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ۗ قَالُوْا
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ
قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾
قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً
مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾
وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى
حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ
اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ

يُّعَمَّرَ منزل ١ ١٩

મુસ઼દ્દિક઼લ લિમા મ-અ઼હુમ ط ક઼ુલ
ઉનકે પાસ વાલેકી તસદીક ફરમાતા હુવા તુમ ફરમાઓ

ફ-લિમ। તક઼્તુલૂન। અમ્બિયાઅલ્લાહિ મિન
કે ફિર અગલે અમ્બિયા કો કયૂં શહીદ કિયા

ક઼બ્લુ ઇન કુન્તુમ મુઅ-મિનીન ○ વ લક઼દ
અગર તુમ્હેં અપની કિતાબ પર ઈમાન થા. ઔર બેશક

જા-અકુમ મૂસા બિલ બય્યિનાતિ સુમ્મત
તુમ્હારે પાસ મૂસા ખુલી નિશાનિયાં લેકર તશરીફ લાયા ફિર

તખ઼ઝ઼્તુમુલ ઇ઼જ્લ। મિમ બઅ઼-દિહી વ
તુમને ઉસકે બાદ બછળે કો મા'બૂદ બના લિયા ઔર

અન્તુમ ઝ઼ાલિમૂન ○ વ ઇઝ઼ અખ઼ઝ઼્ના
તુમ ઝાલિમ થે. ઔર (યાદ કરો) જબ હમને તુમસે

મીસ઼ા-ક઼કુમ વ રફઅ઼-ના ફવ્-ક઼કુમુત઼ તૂર ط ખુઝ઼ૂ મૉ આતય્નાકુમ
પૈમાન લિયા ઔર કોહે તૂર કો તુમ્હારે સરોં પર બુલન્દ કિયા, લો જો હમ તુમ્હેં દેતે હૈં

બિ-ક઼ુવ્વતિંવ્ વસ્મઊ ط ક઼ાલૂ સમિઅ઼-ના વ અ઼સ઼ય્ના ق વ ઉશ્રિબૂ ફી
ઝોર સે ઔર સુનો, બોલે હમને સુના ઔર ન માના ઔર

ક઼ુલૂબિહિમુલ ઇ઼જ્લ। બિ-કુફ્રિહિમ ط ક઼ુલ બિઅ-સમા યઅ-મુરુકુમ બિહી
ઉનકે દિલોંમેં બછળા રચ રહા થા ઉનકે કુફ્ર કે સબબ, તુમ ફરમા દો ક્યા બુરા હુકમ દેતા હૈ તુમકો

ઈમાનુકુમ ઇન કુન્તુમ મુઅ-મિનીન○ ક઼ુલ ઇન કાનત લકુમુદ દારુલ આખ઼િ-રતુ
તુમ્હારા ઈમાન અગર ઈમાન રખતે હો. તુમ ફરમાઓ અગર પિછલા ઘર

ઇ઼ન્દલ્લાહિ ખ઼ાલિ-સ઼તમ મિન દૂનિન નાસિ ફ-તમન્નવુલ મવ્ત। ઇન કુન્તુમ
અલ્લાહ કે નઝદીક ખાલિસ તુમ્હારે લિએ હો ન ઔરોં કે લિએ તો ભલા મૌતકી આરઝૂ તો કરો અગર

સ઼ાદિક઼ીન ○ વ લંય્ ય-તમન્નવ્હુ અ-બદમ બિમા ક઼દ-દમત અય્દીહિમ ط
સચ્ચે હો. ઔર હરગિઝ કભી ઈસકી આરઝૂ ન કરેંગે ઉન બદ આ'માલિયોં કે સબબ જો આગે કર ચુકે

વલ્લાહુ અ઼લીમુમ બિઝ઼્ ઝ઼ાલિમીન ○ વ લ-તજિદન્નહુમ અહ઼-રસ઼ન
ઔર અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઝાલિમોં કો. ઔર બેશક તુમ ઝરૂર ઉન્હેં પાઓગે કે

નાસિ અ઼લા હ઼યાતિંવ્ ج વ મિનલ લઝ઼ીન। અશ્રકૂ ج યવદ્દુ અ-હ઼દુહુમ લવ્
સબ લોગોંસે ઝિયાદા જીને કી હવસ રખતે હૈં ઔર મુશરિકોંસે એક કો તમન્ના હૈ કે કહીં

યુઅ઼મ્મરુ અલ્ફ। સનહ ط વમા હુવ। બિ-મુઝહ઼્ઝ઼િહ઼ી મિનલ અ઼ઝ઼ાબિ અંય્
હઝાર બરસ જિએ ઔર વો ઉસે અઝાબ સે દૂર ન કરેગા ઈતની

يُّعَمَّرَ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ
عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ
وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ
اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ
مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ
رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ
فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ
ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا
الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ
وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۚ وَمَا

યુઅમ્મર ط વલ્લાહુ બસીરુમ બિમા
ઉમ્ર દિયા જાના, ઔર અલ્લાહ ઉનકે
યઅ્-મલૂન ع ۝ કુલ મન કાના અદુવ્વલ
કોતક દેખ રહા હૈ. તુમ ફરમા દો જો કોઈ
લિ-જિબ્રીલા ફ-ઇન્નહૂ નઝ-ઝ-લહૂ અલા
જિબ્રીલ કા દુશ્મન હો તો ઉસ (જિબ્રીલ) ને તો તુમ્હારે
કલ્બિકા બિ-ઇઝનિલ્લાહિ મુસદ્દિકલ
દિલ પર અલ્લાહ કે હુકમ સે યે કુરઆન ઉતારા અગલી
લિમા બય્ના યદય્હિ વ હુદંવ્ વ બુશ્રા
કિતાબોંકી તસદીક ફરમાતા ઔર હિદાયત વ બશારત
લિલ મુઅ્-મિનીન ۝ મન કાના અદુવ્વલ
મુસલમાનોં કો. જો કોઈ દુશ્મન હો
લિલ્લાહિ વ મલાઇ-કતિહી વ રુસુલિહી વ જિબ્રીલા વ મીકાલા ફ-ઇન્નલ્લાહ
અલ્લાહ ઔર ઉસકે ફરિશ્તોં ઔર ઉસકે રસૂલોં ઔર જિબ્રીલ ઔર મીકાઈલ કા તો અલ્લાહ
અદુવ્વુલ લિલ કાફિરીન ۝ વ લકદ અન્ઝલ્નો ઇલય્કા આયાતિમ
દુશ્મન હૈ કાફિરોં કા. ઔર બેશક હમને તુમ્હારી તરફ રૌશન આયતેં ઉતારીં
બય્યિનાત ج વમા યકફુરુ બિહા ઇલ્લલ ફાસિકૂન ۝ અ-વકુલ્લમા
ઔર ઉનકે મુન્કિર ન હોંગે મગર ફાસિક લોગ. ઔર કયા જબ કભી
આ-હદૂ અહ્દન ન-બ-ઝહૂ ફરીકુમ મિન્હુમ ط બલ અક-સરુહુમ
કોઈ અહદ કરતે હૈં ઉનમેંકા એક ફરીક ઉસે ફેંક દેતા હૈ બલ્કે ઉનમેં બહુતેરોંકો
લા યુઅ્-મિનૂન ۝ વ લમ્મા જા-અહુમ રસૂલુમ મિન ઇન્દિલ્લાહિ મુસદ્દિકુલ
ઈમાન નહીં. ઔર જબ ઉનકે પાસ તશરીફ લાયા અલ્લાહકે યહાં સે એક રસૂલ
લિમા મ-અહુમ ન-બઝા ફરીકુમ મિનલ લઝીના ઊતુલ કિતાબ ز
ઉનકી કિતાબોંકી તસદીક ફરમાતા તો કિતાબ વાલોં સે એક ગિરોહ ને
કિતાબલ્લાહિ વરાઅ ઝુહૂરિહિમ ક-અન્નહુમ લા યઅ્-લમૂન ۝ વત્ત-બઊ
અલ્લાહ કી કિતાબ અપને પીઠ પીછે ફેંક દી, ગોયા વો કુછ ઈલ્મ હી નહીં રખતે. ઔર ઉસકે પૈરૌ હુએ
મા તત્લુશ શયાતીનુ અલા મુલ્કિ સુલય્માન ج વમા ક-ફરા સુલય્માનુ
જો શૈતાન પઢ્હા કરતે થે સલ્તનતે સુલૈમાન કે ઝમાને મેં, ઔર સુલૈમાન ને કુફ્ર ન કિયા,
વ લાકિન્નશ શયાતીના ક-ફરૂ યુઅલ્લિમૂનન નાસસ્ સિહ્ર ق વમા
હાં શૈતાન કાફિર હુએ, લોગોંકો જાદૂ સિખાતે હૈં ઔર વો (જાદૂ) જો

أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَ مَارُوْتَ ؕ
وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ
وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ
خَلَاقٍ ۛ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ۝١٠٢ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝١٠٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ
وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝١٠٤ مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ
عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ

ઉન્ઝિલ। અલલ મ-લકયનિ બિ-બાબિલ।
બાબુલ મેં દો ફરિશ્તોં

હારૂત। વ મારૂત ۖ વમા યુઅલ્લિમાનિ
હારૂત ઔર મારૂત પર ઉતરા, ઔર વો દોનોં

મિન અ-હદિન હત્તા યકૂલા ઇન્નમા
કિસીકો કુછ ન સિખાતે જબતક યે ન કેહ લેતે કે

નહ્નુ ફિત્નતુન ફલા તક્ફુર ۖ
હમ તો નરી આઝમાઇશ હૈં, તૂ અપના ઈમાન ન ખો,

ફ-ય-તઅલ્લમૂન। મિન્હુમા મા યુફર્રિકૂન।
તો ઉનસે સીખતે વો જિસસે જુદાઈ ડાલેં

બિહી બયનલ મરઇ વ ઝવ્જિહ ۖ વમા
મર્દ ઔર ઉસકી ઔરત મેં, ઔર

હુમ બિ-દાર્રીના। બિહી મિન અ-હદિન ઇલ્લા બિ-ઇઝ્નિલ્લાહ ۖ વ
ઉસસે ઝરર નહીં પહુંચા સકતે કિસીકો મગર ખુદા કે હુકમ સે ઔર

ય-તઅલ્લમૂન। મા યદુર્રુહુમ વલા યન્ફઉહુમ ۖ વ લ-કદ અલિમૂ
વો સીખતે હૈં જો ઉન્હેં નુકસાન દેગા નફા' ન દેગા, ઔર બેશક ઝરૂર ઉન્હેં મા'લૂમ હૈ

લ-મનિશ્તરાહુ મા-લહૂ ફિલ આખિ-રતિ મિન ખલાક ۛ વ લ-બિઅ-સ। મા શરવ્
કે જિસને યે સૌદા લિયા આખિરત મેં ઉસકા કુછ હિસ્સા નહીં, ઔર બેશક ક્યા બુરી ચીઝ હૈ વો જિસકે

બિહી અન્ફુ-સહુમ ۖ લવ્ કાનૂ યઅ-લમૂન ○ વ લવ્ અન્નહુમ આ-મનૂ
બદલે ઉન્હોંને અપની જાનેં બેચીં, કિસી તરહ ઉન્હેં ઇલ્મ હોતા. ઔર અગર વો ઈમાન લાતે

વત્તકવ્ લ-મસૂ-બતુમ મિન ઇન્દિલ્લાહિ ખૈર ۖ લવ્ કાનૂ યઅ-લમૂન ○
ઔર પરહેઝગારી કરતે તો અલ્લાહ કે યહાં કા સવાબ બહુત અચ્છા હૈ, કિસી તરહ ઉન્હેં ઇલ્મ હોતા.

યા અય્યુહલ લઝીના। આ-મનૂ લા તકૂલૂ રાઇના વ કૂલુન્ઝુરના વસ્મઊ ۖ
અય ઈમાન વાલો રાઇના ન કહો ઔર યૂં અર્ઝ કરો કે હુઝૂર હમપર નઝર રખ્ખેં ઔર પેહલે હી સે બગૌર સુનો

વ લિલ કાફિરીના। અઝાબુન અલીમ ○ મા યવદ્દુલ લઝીના। ક-ફરૂ
ઔર કાફિરોંકે લિએ દર્દનાક અઝાબ હૈ. વો જો કાફિર હૈં

મિન અહલિલ કિતાબિ વ લલ મુશ્રિકીના। અંય્ યુનઝ્-ઝલ। અલયકુમ
કિતાબી યા મુશરિક વો નહીં ચાહતે કે તુમપર

મિન ખયરિમ મિર રબ્બિકુમ ۖ વલ્લાહુ યખ્તસ્સુ બિ-રહ-મતિહી
કોઈ ભલાઈ ઉતરે તુમ્હારે રબ કે પાસ સે, ઔર અલ્લાહ અપની રહમત સે ખાસ કરતા હૈ

مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝ مَا نَنْسَخْ
مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ۭ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ اَلَمْ تَعْلَمْ
اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ
تَسْــَٔـلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُىِٕلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ
يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاۗءَ السَّبِيْلِ ۝
وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَھْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْ بَعْدِ
اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ښ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ
بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَقَالُوْا

મંય્ યશાઅ્ ط વલ્લાહુ ઝુલ ફદ્લિલ
જિસે ચાહે ઔર અલ્લાહ બડે ફઝલ વાલા હૈ.
અઝીમ ○ મા નન્સખ્ મિન આ-યતિન
જબ કોઈ આયત હમ મન્સૂખ ફરમાએં
અવ્ નુન્સિહા નઅ્-તિ બિ-ખય્રિમ મિન્હા
યા ભુલા દેં તો ઉસસે બેહતર
અવ્ મિસ્લિહા ط અલમ તઅ્-લમ
યા ઉસ જૈસી લે આએંગે, ક્યા તુઝે ખબર નહીં
અન્નલ્લાહા અલા કુલ્લિ શય્ઇન કદીર ○
કે અલ્લાહ સબ કુછ કર સકતા હૈ.
અલમ તઅ્-લમ અન્નલ્લાહા લહૂ
ક્યા તુઝે ખબર નહીં કે અલ્લાહ હી કે લિએ હૈ
મુલ્કુસ સમાવાતિ વલ અર્દ્ ط વમા લકુમ મિન દૂનિલ્લાહિ મિંવ્ વલિય્યિંવ્
આસમાનોં ઔર ઝમીન કી બાદશાહી ઔર અલ્લાહ કે સિવા તુમ્હારા ન કોઈ હિમાયતી
વલા નસીર ○ અમ તુરીદૂના અન તસ્અલૂ રસૂ-લકુમ કમા સુઇલા મૂસા
ન મદદગાર. ક્યા યે ચાહતે હો કે અપને રસૂલ સે વૈસા સવાલ કરો જો મૂસા સે પેહલે હુવા થા,
મિન કબ્લ ط વ મંય્ ય-તબદ-દલિલ કુફ્રા બિલ ઈમાનિ ફ-કદ દલ્લા
ઔર જો ઈમાન કે બદલે કુફ્ર લે વો ઠીક રાસતા બહેક ગયા.
સવાઅસ સબીલ ○ વદ્દા કસીરુમ મિન અહલિલ કિતાબિ લવ્ યરુદ્દૂ-નકુમ
બહુત કિતાબિયોં ને ચાહા કાશ તુમ્હેં
મિમ બઅ્-દિ ઈમાનિકુમ કુફ્-ફારા ج હ-સદમ મિન ઇન્દિ અન્ફુસિહિમ મિમ
ઈમાન કે બાદ કુફ્ર કી તરફ ફેર દેં અપને દિલોંકી જલન સે
બઅ્-દિ મા તબય્યના લહુમુલ હક્ક ج ફઅ્-ફૂ વસ્ફહૂ હત્તા યઅ્-તિયલ્લાહુ
બાદ ઈસકે કે હક્ક ઉનપર ખૂબ ઝાહિર હો ચુકા હૈ તો તુમ છોડો ઔર દરગુઝર કરો યહાં તક કે અલ્લાહ
બિ-અમ્રિહ ط ઇન્નલ્લાહા અલા કુલ્લિ શય્ઇન કદીર ○ વ અકીમુસ
અપના હુકમ લાએ, બેશક અલ્લાહ હર ચીઝ પર કાદિર હૈ. ઔર
સલાતા વ આતુઝ ઝકાહ ط વમા તુકદ્દિમૂ લિ-અન્ફુસિકુમ મિન ખય્રિન
નમાઝ કાઈમ રખ્ખો ઔર ઝકાત દો ઔર અપની જાનોં કે લિએ જો ભલાઈ આગે ભેજોગે
તજિદૂહુ ઇન્દલ્લાહ ط ઇન્નલ્લાહા બિમા તઅ્-મલૂના બસીર ○ વ કાલૂ
ઉસે અલ્લાહકે યહાં પાઓગે, બેશક અલ્લાહ તુમ્હારે કામ દેખ રહા હૈ. ઔર એહલે કિતાબ બોલે

لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى
تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ۝ بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى
شَيْءٍ ۠ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ
وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا
كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ
اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ۭ اُولٰۗىِٕكَ
مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَاۗىِٕفِيْنَ ڛ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝
وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۤ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ

લંય્ યદખુલલ જન્નતા ઇલ્લા મન કાના હૂદન
હરગિઝ જન્નત મેં ન જાએગા મગર વો જો યહૂદી
અવ્ નસારા ط તિલ્કા અમાનિય્યુહુમ ط
યા નસરાની હો, યે ઉનકી ખયાલ બન્દિયાં હૈં
કુલ હાતૂ બુરહા-નકુમ ઇન કુન્તુમ
તુમ ફરમાઓ, લાઓ અપની દલીલ અગર
સાદિક઼ીન ○ બલા ج મન અસ્લમા વજહહૂ
સચ્ચે હો. હાં ક્યૂં નહીં, જિસને અપના મુંહ ઝુકાયા
લિલ્લાહિ વહુવા મુહ્સિનુન ફ-લહૂ
અલ્લાહકે લિએ ઔર વો નેકોકાર હૈ તો ઉસકા
અજરુહૂ ઇન્દા રબ્બિહ ص વલા ખ઼વ્ફુન
નેગ ઉસકે રબ કે પાસ હૈ ઔર ઉન્હેં ન કુછ અન્દેશા હો
અલયહિમ વલા હુમ યહ્-ઝનૂન ○ વ કા-લતિલ યહૂદુ લય્-સતિન
ઔર ન કુછ ગમ. ઔર યહૂદી બોલે
નસારા અલા શય્ઇંવ્ ص વ કા-લતિન નસારા લય્-સતિલ યહૂદુ
નસરાની કુછ નહીં, ઔર નસરાની બોલે યહૂદી
અલા શય્ઇંવ્ ۙ વહુમ યત્લૂનલ કિતાબ ط કઝાલિકા કાલલ લઝીના લા
કુછ નહીં, હાલાંકે વો કિતાબ પઢતે હૈં ઈસી તરહ
યઅ્-લમૂના મિસ્લા કવ્લિહિમ ج ફલ્લાહુ યહ્કુમુ બય્-નહુમ યવ્મલ
જાહિલોંને ઇનકી સી બાત કહી, તો અલ્લાહ કયામત કે દિન ઉનમેં ફૈસલા કર દેગા
કિ઼યા-મતિ ફીમા કાનૂ ફીહિ યખ્તલિફૂન ○ વ મન અઝ્-લમુ મિમ્મમ
જિસ બાતમેં ઝગડ રહે હૈં. ઔર ઉસસે બઢકર ઝાલિમ કૌન જો
મ-નઆ મસાજિદલ્લાહિ અંય્ યુઝ્-કરા ફીહસ્મુહૂ વ સઆ ફી ખ઼રાબિહા ط
અલ્લાહ કી મસ્જિદોં કો રોકે ઉનમેં નામે ખુદા લિએ જાને સે ઔર ઉનકી વીરાની મેં કોશિશ કરે
ઉલાઇકા મા કાના લહુમ અંય્ યદખુલૂહા ઇલ્લા ખ઼ાઇફીન ○ લહુમ ફિદ
ઉનકો ન પહુંચતા થા કે મસ્જિદોં મેં જાએં મગર ડરતે હુએ, ઉનકે લિએ
દુન્યા ખિ઼ઝ્યુંવ્ વ લહુમ ફિલ આખિ઼-રતિ અઝાબુન અઝીમ ○ વ
દુનિયા મેં રુસવાઈ હૈ ઔર ઉનકે લિએ આખિરત મેં બડા અઝાબ. ઔર
લિલ્લાહિલ મશ્રિકુ વલ મગ્રિબુ ق ફ-અય્-નમા તુવલ્લૂ ફ-સમ્મા વજહુલ-
પૂરબ વ પચ્છિમ સબ અલ્લાહ હી કા હૈ તો તુમ જિધર મુંહ કરો ઉધર વજહુલ્લાહ
(ખુદા કી રહમત તુમ્હારી તરફ મુતવજ્જેહ) હૈ

اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَ قَالُوا اتَّخَذَ
اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ؕ وَ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ
فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا
اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ
نَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ
تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِىْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِيْنَ

اٰتَيْنٰهُمُ منزل ١ 24

લાહ ط ઇન્નલ્લાહ। વાસિઉન અલીમ ○
બેશક અલ્લાહ વુસઅત વાલા ઈલ્મ વાલા હૈ.

વ કાલુત ત-ખઝલ્લાહુ વ-લદન ۲
ઔર બોલે, ખુદા ને અપને લિએ ઔલાદ રખ્ખી

સુબ્હાનહૂ ط બલ લહૂ માફિસ સમાવાતિ
પાકી હૈ ઉસે, બલ્કે ઉસીકી મિલ્ક હૈ જો કુછ આસમાનોં

વલ અર્દ ط કુલ્લુલ લહૂ કાનિતૂન ○
ઔર ઝમીનમેં હૈ, સબ ઉસકે હુઝૂર ગરદન ડાલે હૈં.

બદીઉસ સમાવાતિ વલ અર્દ ط
નયા પૈદા કરને વાલા આસમાનોં ઔર ઝમીન કા,

વ ઇઝા કદા અમ્રન ફ-ઇન્નમા યકૂલુ
ઔર જબ કિસી બાત કા હુકમ ફરમાએ તો ઉસસે યેહી ફરમાતા

લહૂ કુન ફ-યકૂન ○ વ કાલલ લઝીન। લા યઅ-લમૂન। લવ્લા
હૈ કે હો જા વો ફૌરન હો જાતી હૈ. ઔર જાહિલ બોલે

યુકલ્લિમુનલ્લાહુ અવ્ તઅ-તીનો આયહ ط કઝાલિક। કાલલ
અલ્લાહ હમસે કયૂં નહીં કલામ કરતા યા હમેં કોઈ નિશાની મિલે,

લઝીન। મિન કબ્લિહિમ મિસ્લ। કવ્લિહિમ ط તશા-બહત કુલૂબુહુમ ط
ઉનકે અગલોંને ભી ઐસી હી કહી ઈનકી સી બાત, ઈનકે ઉનકે દિલ એક સે હૈં,

કદ બય્યન્નલ આયાતિ લિ-કવ્મિંય્ યૂકિનૂન ○ ઇન્ના અરસલ્નાક।
બેશક હમને નિશાનિયાં ખોલ દીં યકીન વાલોંકે લિએ. બેશક હમને તુમ્હેં હક્ક કે સાથ ભેજા

બિલ હક્કિ બશીરંવ્ વ નઝીરંવ્ ۲ વલા તુસ્અલુ અન અસ્હાબિલ
ખુશખબરી દેતા ઔર ડર સુનાતા ઔર તુમસે દોઝખ વાલોંકા સવાલ ન હોગા.

જહીમ ○ વ લન તરદા અન્કલ યહૂદુ વ લન નસારા હત્તા તત્તબિઅ।
ઔર હરગિઝ તુમસે યહૂદ ઔર નસારા રાઝી ન હોંગે જબતક તુમ ઉનકે દીન કી પૈરવી ન કરો,

મિલ્લ-તહુમ ط કુલ ઇન્ના હુદલ્લાહિ હુવલ હુદા ط વ લઇનિત તબઅ-તા
તુમ ફરમા દો અલ્લાહ હી કી હિદાયત હિદાયત હૈ, ઔર (અય સુનનેવાલે કસે બાશદ) અગર તૂ

અહવા-અહુમ બઅ-દલ લઝી જા-અક। મિનલ ઇલ્મિ ۲ મા લક।
ઉનકી ખ્વાહિશોં કા પૈરૌ હુવા બાદ ઈસકે કે તુઝે ઈલ્મ આ ચુકા તો

મિનલ્લાહિ મિંવ્ વલિય્યિંવ્ વલા નસીર ○ અલ્લઝીના
અલ્લાહ સે તેરા કોઈ બચાને વાલા ન હોગા ઔર ન મદદગાર. જિન્હેં

اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ
یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَ مَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ یٰبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْۤ
اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَ اَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۲۲﴾
وَ اتَّقُوْا یَوْمًا لَّا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَیْـًٔا وَّ لَا
یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّ لَا هُمْ
یُنْصَرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ وَ اِذِ ابْتَلٰۤی اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ
فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ وَ مِنْ
ذُرِّیَّتِیْ ؕ قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظّٰلِمِیْنَ ﴿۱۲۴﴾ وَ اِذْ جَعَلْنَا
الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَ اَمْنًا ؕ وَ اتَّخِذُوْا مِنْ
مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّی ؕ وَ عَهِدْنَاۤ اِلٰۤی اِبْرٰهٖمَ وَ
اِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَیْتِیَ لِلطَّآئِفِیْنَ وَ الْعٰكِفِیْنَ
وَ الرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۱۲۵﴾ وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ

આતય્નાહુમુલ કિતાબ઼ા યત્લૂ-નહૂ
હમને કિતાબ દી હૈ
હક્ક઼ા તિલા-વતિહ ؕ ઉલાઇક઼ા
વો જૈસી ચાહિએ ઉસકી તિલાવત કરતે હૈં, વોહી
યુઅ-મિનૂના બિહ ؕ વ મંય્ યક્ફુર બિહી
ઉસપર ઈમાન રખતે હૈં, ઔર જો ઉસકે મુન્કિર હોં
ફ-ઉલાઇક઼ા હુમુલ ખ઼ાસિરૂન ۚ યા બની
તો વોહી ઝિયાં કાર હૈં. અય
ઇસ્રાઈલઝ઼-કુરૂ નિઅ્-મતિયલ લતી
ઔલાદે યા'કૂબ યાદ કરો મેરા એહસાન જો
અન્અમ્તુ અ઼લય્કુમ વ અન્ની ફદ્દલ્તુકુમ
મૈંને તુમપર કિયા ઔર વો જો મૈંને ઉસ ઝમાને કે
અ઼લલ્ આ઼-લમીન ○ વત્તક઼ૂ યવ્મલ લા તજ્ઝી નફ઼સુન અ઼ન નફ઼સિન
સબ લોગોં પર તુમ્હેં બળાઈ દી. ઔર ડરો ઉસ દિન સે કે કોઈ જાન દૂસરે કા બદલા ન હોગી
શય્અંવ્ વલા યુક઼-બલુ મિન્હા અ઼દલુંવ્ વલા તન્ફ઼ઉ઼હા શફ઼ા-અ઼તુંવ્
ઔર ન ઉસકો કુછ લેકર છોળે ઔર ન કાફ઼િર કો કોઈ સિફ઼ારિશ નફ઼ા' દે
વલા હુમ યુન્સ઼રૂન ○ વ ઇઝ઼િબ્તલૉ ઇબ્રાહીમા રબ્બુહૂ બિ-કલિમાતિન
ઔર ન ઉનકી મદદ હો. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ કો ઉસકે રબ ને કુછ બાતોંસે આઝમાયા
ફ-અ-તમ્મહુન્ન ؕ ક઼ાલા ઇન્ની જાઇ઼લુક઼ા લિન્નાસિ ઇમામા ؕ
તો ઉસને વો પૂરી કર દિખાઈ, ફ઼રમાયા મૈં તુમ્હેં લોગોંકા પેશવા બનાનેવાલા હૂં
ક઼ાલા વ મિન ઝુર્રિય્યતી ؕ ક઼ાલા લા યનાલુ અ઼હદિઝ઼ ઝ઼ાલિમીન ○
અર્ઝ કી, ઔર મેરી ઔલાદ સે, ફ઼રમાયા મેરા અહદ ઝાલિમોં કો નહીં પહુંચતા.
વ ઇઝ઼ જઅ઼લ્નલ બય્તા મસ઼ા-બતલ લિન્નાસિ વ અમ્ના ؕ વત્તખ઼િઝ઼ૂ
ઔર (યાદ કરો) જબ હમને ઈસ ઘર કો લોગોંકે લિએ મરજા' ઔર અમાન બનાયા ઔર
મિમ મક઼ામિ ઇબ્રાહીમા મુસ઼લ્લા ؕ વ અ઼હિદ્નૉ ઇલૉ ઇબ્રાહીમા વ
ઈબ્રાહીમકે ખળે હોનેકી જગહકો નમાઝકા મકામ બનાઓ, ઔર હમને તાકીદ ફ઼રમાઈ ઈબ્રાહીમ વ
ઇસ્માઈ઼લા અન તૃહ્હિરા બય્તિયા લિત્ત઼ાઇફ઼ીના વલ આ઼કિફ઼ીના
ઈસમાઈલ કો કે મેરા ઘર ખૂબ સુથરા કરો તવાફ઼ વાલોં ઔર એ'તેકાફ઼ વાલોં
વર રુક-કઇ઼સ સુજૂદ ○ વ ઇઝ઼ ક઼ાલા ઇબ્રાહીમુ રબ્બિજ-અ઼લ
ઔર રુકૂઅ વ સુજૂદ વાલોં કે લિએ. ઔર જબ અર્ઝ કી ઈબ્રાહીમ ને કે અય મેરે રબ

هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ
اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ
وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ
مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ
اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَاۤ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا
وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ
فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ۝ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا
مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ
وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهٗ

હાઝા બ-લદન આમિનંવ્ વરઝુક
ઈસ શહેર કો અમાન વાલા કર દે ઔર
અહ-લહૂ મિનસ્ સ-મરાતિ મન આ-મના
ઈસકે રેહને વાલોંકો તરહ તરહ કે ફલોં સે રોઝી દે, જો
મિન્હુમ બિલ્લાહિ વલ યવ્મિલ આખિર ط
ઈનમેંસે અલ્લાહ ઔર પિછલે દિન પર ઈમાન લાએં,
કાલા વ મન ક-ફરા ફ-ઉમત્તિઉહૂ
ફરમાયા ઔર જો કાફિર હુવા થોળા બરતને કો ઉસે ભી દૂંગા
કલીલન સુમ્મા અદ્તર્રુહૂ ઇલા અઝાબિન
ફિર ઉસે અઝાબે દોઝખ કી તરફ મજબૂર કર દૂંગા
નાર ط વ બિઅ-સલ મસીર ○ વ ઇઝ
ઔર વો બહુત બુરી જગહ હૈ પલટને કી. ઔર
યર-ફઉ ઇબ્રાહીમુલ કવાઇદા મિનલ બય્તિ વ ઇસ્માઈલ ط રબ્બના
ઉઠાતા થા ઈબ્રાહીમ ઉસ ઘરકી નેવેં ઔર ઈસમાઈલ યે કેહતે હુએ અયરબહમારે
તકબ્બલ મિન્ના ط ઇન્નકા અન્તસ સમીઉલ અલીમ ○ રબ્બના વજ્અલ્ના
હમસે કુબૂલ ફરમા બેશક તૂહી હૈ સુનતા જાનતા. અય રબ હમારે ઔર કર હમેં
મુસ્લિમય્નિ લકા વ મિન ઝુર્રિય્યતિના ઉમ્મતમ મુસ્લિ-મતલ લક ص
તેરે હુઝૂર ગરદન રખનેવાલા ઔર હમારી ઔલાદ મેંસે એક ઉમ્મત તેરી ફરમાં-બરદાર,
વ અરિના મનાસિ-કના વ તુબ અલય્ના ج ઇન્નકા અન્તત તવ્વાબુર
ઔર હમેં હમારી ઈબાદત કે કાઈદે બતા ઔર હમપર અપની રહમત કે સાથ રુજૂઅ ફરમા, બેશક તૂહી હૈ બહુત તૌબા કુબૂલ કરનેવાલા
રહીમ ○ રબ્બના વબ્અસ ફીહિમ રસૂલમ મિન્હુમ યત્લૂ અલય્હિમ
મહેરબાન. અય રબ હમારે ઔર ભેજ ઉનમેં એક રસૂલ ઉન્હીં મેંસે કે ઉનપર
આયાતિકા વ યુઅલ્લિમુહુમુલ કિતાબા વલ હિક્મતા વ યુઝક-કીહિમ ط
તેરી આયતેં તિલાવત ફરમાએ ઔર ઉન્હેં તેરી કિતાબ ઔર પુખ્તા ઈલ્મ સિખાએ ઔર ઉન્હેં ખૂબ સુથરા ફરમા દે
ઇન્નકા અન્તલ અઝીઝુલ હકીમ ۝ વ મંય્ યર-ગબુ અમ મિલ્લતિ
બેશક તૂહી હૈ ગાલિબ હિકમત વાલા. ઔર ઈબ્રાહીમ કે દીન સે કૌન મુંહ ફેરે
ઇબ્રાહીમા ઇલ્લા મન સફિહા નફ-સહ ط વ લ-કદિસ-તફય્નાહુ ફિદ
સિવા ઉસકે જો દિલ કા અહમક હૈ ઔર બેશક ઝરૂર હમને દુનિયા મેં ઉસે ચુન લિયા
દુન્યા ج વ ઇન્નહૂ ફિલ આખિ-રતિ લ-મિનસ સાલિહીન ○ ઇઝ કાલા લહૂ
ઔર બેશક વો આખિરત મેં હમારે ખાસ કુર્બ કી કાબિલિયત વાલોં મેં હૈ. જબકે ઉસસે ઉસકે

رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَصّٰى
بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ۭ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى
لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ اَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ
لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِيْ ۭ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ
وَاِلٰهَ اٰبَاۗىِٕكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ښ
وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔــلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۴﴾ وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ۭ
قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۳۵﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ
اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ

રબ્બુહૂ અસ્લિમ ۙ કાલ। અસ્લમ્તુ
રબ ને ફરમાયા ગરદન રખ, અર્ઝ કી, મૈંને ગરદન રખ્ખી
લિ-રબ્બિલ આ-લમીન ○ વ વસ્સા બિહા
ઉસકે લિએ જો રબ હૈ સારે જહાન કા. ઔર ઈસી દીન કી વસિય્યત
ઇબ્રાહીમુ બનીહિ વ યઅ્-કૂબ ط
કી ઈબ્રાહીમ ને અપને બેટોંકો ઔર યા'કૂબ ને કે
યા બનિય્યા ઇન્નલ્લાહસ્-તફા લકુમુદ
અય મેરે બેટો ! બેશક અલ્લાહ ને યે દીન તુમ્હારે લિએ ચુન લિયા
દીના ફલા તમૂતુન્ના ઇલ્લા વ અન્તુમ
તો ન મરના મગર
મુસ્લિમૂન ○ અમ કુન્તુમ શુ-હદાઅ।
મુસલમાન. બલ્કે તુમમેંકે ખુદ મૌજૂદ થે
ઇઝ્ હ-દરા યઅ્-કૂબલ મવ્તુ ۙ ઇઝ્ કાલા લિ-બનીહિ મા
જબ યા'કૂબ કો મૌત આઈ જબકે ઉસને અપને બેટોંસે ફરમાયા,
તઅ્-બુદૂના મિમ બઅ્-દી ط કાલૂ નઅ્-બુદુ ઇલા-હકા વ ઇલાહા આબાઇકા
મેરે બાદ કિસકી પૂજા કરોગે, બોલે હમ પૂજેંગે ઉસે જો ખુદા હૈ આપકા ઔર આપકે આબા
ઇબ્રાહીમા વ ઇસ્માઈલા વ ઇસ્હાકા ઇલાહંવ્ વાહિદંવ્ ښ વ નહ્નુ લહૂ
ઈબ્રાહીમ વ ઈસમાઈલ વ ઈસહાક કા એક ખુદા ઔર ઉસકે
મુસ્લિમૂન ○ તિલ્કા ઉમ્મતુન કદ ખલત ج લહા મા ક-સબત વ લકુમ
હુઝૂર ગરદન રખ્ખે હૈં. યે એક ઉમ્મત હૈ કે ગુઝર ચુકી ઉનકે લિએ હૈ જો ઉન્હોંને કમાયા ઔર તુમ્હારે લિએ હૈ
મા કસબ્તુમ ج વલા તુસ્અલૂના અમ્મા કાનૂ યઅ્-મલૂન ○ વ કાલૂ
જો તુમ કમાઓ ઔર ઉનકે કામોંકી તુમસે પુરસિશ ન હોગી. ઔર કિતાબી બોલે
કૂનૂ હૂદન અવ્ નસારા તહ-તદૂ ط કુલ બલ મિલ્લતા ઇબ્રાહીમા
યહૂદી યા નસરાની હો જાઓ રાહ પાઓગે, તુમ ફરમાઓ બલ્કે હમ તો ઈબ્રાહીમકા દીન લેતે હૈં
હનીફા ط વમા કાના મિનલ મુશ્રિકીન ○ કૂલૂ આમન્ના બિલ્લાહિ વમા
જો હર બાતિલ સે જુદા થે ઔર મુશરિકોંસે ન થે. યૂં કહો કે હમ ઈમાન લાએ અલ્લાહ પર ઔર
ઉન્ઝિલા ઇલય્ના વમા ઉન્ઝિલા ઇલા ઇબ્રાહીમા વ ઇસ્માઈલા વ ઇસ્હાકા
ઉસપર જો હમારી તરફ ઉતરા ઔર જો ઉતારા ગયા ઈબ્રાહીમ વ ઈસમાઈલ વ ઈસહાક
વ યઅ્-કૂબા વલ અસ્બાતિ વમા ઊતિયા મૂસા વ ઈસા વમા ઊતિયન
વ યા'કૂબ ઔર ઉનકી ઔલાદ પર ઔર જો અતા કિએ ગએ મૂસા વ ઈસા ઔર જો અતા કિએ ગએ

ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ۝١٣٦ فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ
فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ۝١٣٧ صِبْغَةَ
ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ
عَـٰبِدُونَ ۝١٣٨ قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِى ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَ
رَبُّكُمْ ۖ وَلَنَآ أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ
مُخْلِصُونَ ۝١٣٩ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ
وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطَ كَانُوا۟ هُودًا أَوْ
نَصَـٰرَىٰ ۗ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
كَتَمَ شَهَـٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ۝١٤٠ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم
مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ۝١٤١

નબિય્યૂના મિર રબ્બિહિમ ج લા નુફર્‌રિકુ
બાકી અમ્બિયા અપને રબકે પાસ સે, હમ ઉનમેં
બય્‌ના અ-હ઼દિમ મિન્હુમ ز વ નહ઼નુ લહૂ
કિસીપર ઈમાન મેં ફર્ક નહીં કરતે ઔર હમ અલ્લાહકે હુઝૂર
મુસ્લિમૂન O ફ-ઇન આ-મનૂ બિ-મિસ્લિ
ગરદન રખ્ખે હૈં. ફિર અગર વો ભી યૂંહી ઈમાન લાએ
મા આમન્તુમ બિહી ફ-ક઼દિહ-તદવ્ ج
જૈસા તુમ લાએ જબ તો વો હિદાયત પા ગએ
વ ઇન તંવલ્લવ્ ફ-ઇન્નમા હુમ ફી
ઔર અગર મુંહ ફેરેં તો વો
શિક઼ાક઼ ج ફ-સ-યક્ફી-કહુમુલ્લાહ ج
નરી ઝિદ મેં હૈં, તો અય મહબૂબ અન્કરીબ અલ્લાહ ઉનકી તરફસે તુમ્હેં કિફાયત કરેગા
વહુવસ સમીઉ઼લ અ઼લીમ O સિબ્ગ઼તલ્લાહ ج વ મન અહ઼-સનુ મિનલ્લાહિ
ઔર વોહી હૈ સુનતા જાનતા. હમને અલ્લાહ કી રૈની લી ઔર અલ્લાહસે બેહતર
સિબ્ગ઼તંવ્ ز વ નહ઼નુ લહૂ આ઼બિદૂન O કુલ અ-તુહ઼ાજ્જૂ-નના ફિલ્લાહિ
કિસકી રૈની, ઔર હમ ઉસીકો પૂજતે હૈં. તુમ ફરમાઓ ક્યા અલ્લાહ કે બારે મેં ઝગળતે હો
વહુવા રબ્બુના વ રબ્બુકુમ ج વ લના અઅ઼-માલુના વ લકુમ
હાલાંકે વો હમારા ભી માલિક હૈ ઔર તુમ્હારા ભી, ઔર હમારી કરની હમારે સાથ ઔર
અઅ઼-માલુકુમ ج વ નહ઼નુ લહૂ મુખ્લિસૂન O અમ તકૂલૂના ઇન્ના ઇબ્રાહીમા
તુમ્હારી કરની તુમ્હારે સાથ, ઔર હમ નિરે ઉસીકે હૈં. બલ્કે તુમ યૂં કેહતે હો કે ઈબ્રાહીમ
વ ઇસ્માઈલા વ ઇસ્હ઼ાક઼ા વ યઅ઼-કૂબા વલ અસ્બાત઼ા કાનૂ હૂદન અવ્
વ ઈસમાઈલ વ ઈસહાક વ યા'કૂબ ઔર ઉનકે બેટે યહૂદી યા
નસ઼ારા ط કુલ અ-અન્તુમ અઅ઼-લમુ અમિલ્લાહ ط વ મન અઝ઼્-લમુ
નસરાની થે, તુમ ફરમાઓ ક્યા તુમ્હેં ઈલ્મ ઝિયાદા હૈ યા અલ્લાહ કો, ઔર ઉસસે બળહકર ઝાલિમ
મિમ્મન ક-તમા શહા-દતન ઇ઼ન્દહૂ મિનલ્લાહ ط વ મલ્લાહુ બિ-ગ઼ાફિલિન
કૌન જિસકે પાસ અલ્લાહકી તરફ કી ગવાહી હો ઔર વો ઉસે છુપાએ, ઔર ખુદા
અ઼મ્મા તઅ઼-મલૂન O તિલ્કા ઉમ્મતુન ક઼દ ખ઼લત ج લહા મા ક-સબત
તુમ્હારે કોતકોંસે બે-ખબર નહીં. વો એક ગિરોહ હૈ કે ગુઝર ગયા ઉનકે લિએ ઉનકી કમાઈ
વ લકુમ મા કસબ્તુમ ج વલા તુસ્અલૂના અ઼મ્મા કાનૂ યઅ઼-મલૂન O
ઔર તુમ્હારે લિએ તુમ્હારી કમાઈ, ઔર ઉનકે કામોંકી તુમસે પુરસિશ ન હોગી.